ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 141 | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἱστορίαν μοναδικὸν εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς Ἱστορικῆς συνεχείας τῆς Ἑλλάδος καὶ καταπληκτικὴ ἡ ἀνέλιξις εἰς τὰ περίοπτα τοῦ πολιτισμοῦ, ἀνέλιξις προσεγγίζουσα τὰ ὅρια τοῦ ἀπολύτου.

Εἶναι ἀληθὲς βέβαια, ὅτι κατὰ τὴν θαυμασίως μακρὰν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξαν στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὁ δείκτης τῆς προόδου ὑπεχώρησε καὶ περίοδοι θλίψεων καὶ πνευματικοῦ σκότους παρενεβλήθησαν εἰς τὸν θαυμάσιον δρόμον τῆς ἀνόδου. Παρήρχοντο ὅμως αἱ δοκιμασίαι καὶ νέα ζωὴ ἐξεπήδα ἀπὸ τῶν ἐρειπίων.

Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα παρουσιάζεται ἀκόμη θαυμασιώτερον, ὅταν ἀναλογισθῶμεν, ὅτι ἄλλοι λαοὶ παρ' ὅ,τι ἐσημείωσαν ἀξιοπρόσεκτον πρόοδον εἰς τὸ πεδίον τῶν ὑλικῶν κατακτήσεων, ἐν τούτοις ἠφανίσθησαν ἀπὸ τὴν κονίστραν τῆς ζωῆς.

Ἀνατρέχομεν εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ τοποθετηθῶμεν ὀρθῶς εἰς τὸ παρὸν καὶ ἐργασθῶμεν ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος.

Οὕτω σαφὲς προκύπτει τὸ δίδαγμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔζησε, διότι τὸν ὑλικὸν κόσμον μετεχειρίσθη ὡς μέσον διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς ψυχικῆς εὐδαιμονίας.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς ζωῆς, πνευματικαὶ ἢ ὑλικαί, κατέτεινον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ψυχῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον συνέλαβε τὰ πρότυπα τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος καὶ κατ' αὐτὰ ἐρρυθμίσθη ἡ ζωή.

Καὶ αἱ προσπάθειαι ἐτελεσφόρουν, διότι αὗται ἐκίνουν ὁλόκληρον τὴν ζωήν. Ὅλη ἡ ζωὴ ἐπληροῦτο μὲ τὸ νόημα αὐτῆς τῆς προσπαθείας.

Ἡ ἐξιδανίκευσις τῆς προσπαθείας αὐτῆς κατὰ μὲν τοὺς Ὁμηρικοὺς χρόνους ἐγίνετο ὑπὸ τῶν θεοπνεύστων ἀοιδῶν.

Ἡ πίστις ἡ βαθεῖα τῶν ἀοιδῶν πρὸς τοὺς ἰδανικοὺς κόσμους μετεδίδετο καὶ εἰς τὸ περιβάλλον ἐν τῷ ὁποίῳ αὐτοὶ ἔζων.

Ἀληθὲς βέβαια εἶναι, ὅτι οἱ ἀοιδοὶ δὲν ἀπεσκόπουν εἰς τὴν διδαχήν, παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ βαθεῖαι ἦσαν αἱ ἐπιδράσεις τῶν ἔργων των καὶ ἰσχυραὶ αἱ παρορμήσεις πρὸς τὰ μεγάλα.

Μεταξὺ τοῦ κόσμου αὐτοῦ τῶν ἀφελῶν κατὰ τὸν νοῦν ἀοιδῶν κατελέγοντο οἱ ἀκλονήτου πίστεως ὁδηγοί, οἱ ὁδηγήσαντες τὸν νοῦν τὸν Ἑλληνικὸν εἰς τὰ ἀσύλληπτα τῆς Σοφίας καὶ δημιουργήσαντες τὸ θαῦμα τῆς Ἰωνίας.

Τὸ ἔργον αὐτὸ τῶν ἀοιδῶν ἦτο τὸ ἔργον τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον.

Παρ' ὅ,τι ἡ παίδευσις ἐκείνη στοιχειωδῶς καὶ ἄνευ συνειδήσεως ἐτελεῖτο, ἐν τούτοις ἐδημιούργησε μίαν περίοδον λαμπρᾶς Ἑλληνικῆς ἀκτινοβολίας.

Οἱ ἀσκήσαντες τὴν στοιχειώδη παίδευσιν καὶ μεγάλως ἐτιμῶντο ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ διὰ τὴν ἀκλόνητον πίστιν των διεκρίνοντο.

Ἰδοὺ λοιπὸν διατί ἐδημιουργήθη τότε τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα. Ἐδημιουργήθη διότι ἡ στοιχειώδης παίδευσις ἰδανικῶς ἐλειτούργει καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς ἐπέδρα.

Καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν κλασσικὴν ἐποχὴν ὁμοία ἀγαθὴ λειτουργία τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως ἐγίνετο. Ἡ πολιτεία διὰ τῶν ἑορταστικῶν της ἐκδηλώσεων μετέδιδε τὸ ὑψηλὸν νόημα τῆς ζωῆς.

Οἱ θεόπνευστοι ποιηταί, μεγάλοι ἢ μικροί, ἐνεφύσησαν πνοὴν ζωῆς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ψυχὰς καὶ οὕτω ἐδημιουργήθη ἡ κλασσικὴ δόξα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πιστοὶ αὐτοὶ ἐνεφύσησαν τὴν σοφίαν καὶ ἐδημιούργησαν τοὺς σοφοὺς τῆς θεοφρουρήτου πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Οὕτω λοιπὸν παρατηροῦμεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς μεγάλης ἀνθήσεως, ἡ παίδευσις ἡ στοιχειώδης ἐλειτούργει κατὰ τρόπον ἰδανικόν.

Ὁλόκληρος ἡ Πολιτεία ἠσθάνετο καὶ ἐπέζη τὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς καὶ ἐπίστευεν ἀκλονήτως εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Πατρίδος.

Ἡ Παίδευσις αὐτὴ δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν παροχὴν πλούτου γλώσεων καὶ ὄγκου σοφίας. Μετελαμπάδευεν ὅ,τι ἄγιον καὶ ὑψηλὸν συνέλαβεν ὁ ἑλληνικὸς νοῦς, καὶ ἀνύψωνε τὰς ψυχὰς μέχρι τῶν Δαιμονίων θρόνων.

Καὶ ὅτε ἡ Σοφία ἐξεδύθη τὴν Πίστιν, καὶ ἡ Σοφιστικὴ μὲ τὸν τῦφον τῆς Πολυγνωσίας διέσεισε τὰ ἠθικὰ θεμέλια τῆς Πολιτείας, ἀνίκανος ἐστάθη ἡ Σοφία νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ὄλεθρον τῆς Πολιτείας.

Τὰ θυμιάματα τὰ προσφερόμενα εἰς τὴν ἄπιστον Σοφίαν ραγδαιοτέραν ἐπέφερον τὴν πτῶσιν. Καὶ ἐνῷ ἡ ἀμφίβολος Σοφία συνεκλόνιζεν ἐπικινδύνως τὴν ζωήν, ἡ πίστις τῶν θεωρουμένων ἀσόφων ἐμυκτηρίζετο. Ἡ στοιχειώδης παίδευσις περιεφρονεῖτο καὶ τὸ τίμημα τῆς τοιαύτης ἀντιμετωπίσεως ἦτο ὁ θάνατος τῆς Πολιτείας.

Τὰ αὐτὰ φαινόμενα καὶ αἱ αὐταὶ ἀκολουθίαι ἐπανελήφθησαν κατὰ μίαν ὁμοιόμορφον ροὴν εἰς τὴν ἀκολουθήσασαν ζωὴν τοῦ ἔθνους.

Μεθ' ἑκάστην πτῶσιν εὐτυχῶς ἐνεδυναμοῦτο ἡ πίστις καὶ ἐστρατεύοντο οἱ ἐργάται τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως καὶ οὕτω τὸ ἔθνος ἀνεγεννᾶτο πλῆρες νέας ζωῆς.

Τὴν δόξαν τοῦ Βυζαντίου ἐσφυρηλάτησαν οἱ ἐργάται τῆς λαϊκῆς Παιδείας μὲ τὰ φῶτα τοῦ Ἑλληνικοῦ νοῦ καὶ τὴν δύναμιν τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως ἔργον εἶναι τὸ Βυζάντιον. Ἀπὸ τῶν πηγῶν της ἀνεπήδησαν οἱ ποταμοὶ τῆς Σοφίας.

Καὶ ὅταν ὑπέκυψε τὸ Βυζάντιον, ὁ ταπεινὸς παππᾶς καὶ ὁ μικρὸς δάσκαλος ἐκράτησαν ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους καὶ παρεσκεύασαν τὸ θαῦμα τῆς Ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἔξοχα ἔργα τῆς πατρίδος μας φέρουν τὴν πνοὴν τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως.

Ἐὰν λοιπὸν πραγματικῶς ἐνδιαφερώμεθα διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας, ὀφείλομεν καὶ τοὺς πιστοὺς νὰ ἐπιστρατεύσωμεν καὶ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὸν κρίσιμον ρόλον του, ἀφοῦ τὸ ὁπλίσωμεν μὲ τὸν ἀπαραίτητον ὑλικὸν καὶ ἠθικὸν ἐξοπλισμόν.

Τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον θὰ ἡμερώσῃ τὰς ψυχὰς τῆς νεότητος, θὰ ἀναδημιουργήσῃ τὴν ἁρμονίαν τῶν πνευμάτων τῶν παιδιῶν μας, θὰ ἀνατοποθετήσῃ τὴν Μάννα εἰς τὴν περίοπτον θέσιν της καὶ θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ὡραίας Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ θεμελίωσις τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς κρίσιμος ἀποβαίνει, ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, τὸ παιδὶ εἶναι ὁ παράγων τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας.

Δὲν διαπλάσσει μόνον τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τὸ Δημ. Σχολεῖον, διαπλάσσει ἀκόμη τὴν οἰκογένειαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν Πολιτείαν.

Ζητοῦμεν λοιπὸν τὴν δημιουργίαν τοῦ ἰδανικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, διὰ νὰ οἰκοδομήσωμεν μίαν νέαν καὶ φωτεινὴν Πατρίδα.

Ἐὰν ἡ φωνή μας εὑρίσκῃ ψυχὰς ἀνενεργήτους, τότε θὰ γίνῃ ἰαχή, διὰ νὰ συγκλονίσῃ τοὺς ἐθελοτυφλοῦντας.

Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ ὡς Ἑλλάς. Ἐμπρὸς λοιπόν, ὅσοι οἱ πιστοί, εἰς τὸν ὡραῖον ἀγῶνα.

Ἡ Νίκη θὰ εἶναι νίκη τοῦ Πολιτισμοῦ, νίκη τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τοῦ ΧΡ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ, Δημ)λου Κορινθίας

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΣΤ'. Ἰατρική μεταξέτασις (Εἰς Σχολεῖον)

Βελτίωσις, ἐπιδείνωσις ἢ στατικότης ; Παρατηρήσεις ἰατροῦ ;

(Τὸ ὅλον δελτίον θὰ καταλάβῃ 4 σελίδας. Εἰς τὴν 4ην θὰ ἀναγράφωνται παρατηρήσεις τῆς Κ. μὲ τὰ κάτωθι στοιχεῖα :

Παρατηρήσεις κατασκηνώσεως. Ἀφίχθη τήν, ἀνεχώρησε τήν, ἡμέραι παραμονῆς, ποῖος τὸν συνώδευσε εἰς τὴν Κ. Ποῖος τὸν παρέλαβε. Διατί ἔφυγε πρὸ τοῦ τέλους τῆς περιόδου. Ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Κ. , Ἔτρωγε κανονικῶς ; Πῶς ἐκοιμᾶτο ; Ἦτο τακτικὸς εἰς τὰ εἴδη του ; Καθαρός ; Πειθαρχικός ; Ἐλαττώματα. Προσέφερε ἰδιαιτέραν τινὰ ὑπηρεσίαν ; Ποίαν ; Πῶς ; ***Λεπτομερεῖς παρατηρήσεις.***

Ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφὴ ὑπὸ Ἀρχηγοῦ καὶ Κοινοτάρχου. Ὁ διδάσκαλος καὶ ἰατρὸς θὰ ὑπογράψουν εἰς τὴν τρίτην σελίδα.

Ἡ ἀξία τοῦ δελτίου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν καὶ ἀντικειμενικὴν συμπλήρωσίν του ὑπὸ τοῦ Σχολείου. Ὁ γονεὺς θὰ παράσχῃ στοιχεῖα διὰ τὰς περιπτώσεις Α' Γ' καὶ Δ' ΙΙ.—Τὰ σωματομετρικὰ στοιχεῖα θὰ ληφθοῦν εἰς τὴν Κ.— Τὸ δελτίον ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸ Σχολεῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν διὰ περαιτέρω μελέτας.

Η' ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Τὸ «κακῶς πεφυκέναι» τοῦ σώματος ἀντιμετωπίζεται διὰ τῆς τροφῆς ἐν συνδυασμῷ μὲ ὑγιεινὴν διαβίωσιν. Ἡ τροφὴ καὶ συναφεῖς οὐσίαι (λευκώματα, λίπη, ὑδατάνθρακες, βιταμῖναι ὁργ. οὐσίαι) αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐν ἀναπτύξει ὀργανισμοῦ τῶν παίδων, ὀργανισμοῦ μάλιστα νοσοῦντος, εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις τῆς ζωῆς. Καὶ ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου.

Ἡ διαιτητικὴ εἰς τὸ κεφ. τῆς διατροφῆς τοῦ ἐν ἀναπτύξει ὀργανισμοῦ ἀποφαίνεται, ὅτι τὸ σύνολον τῆς τροφῆς τοῦ παιδίου δέον ν' ἀποτελῆται : Κατὰ 15 ο)ο ἀπὸ λευκώματα 25 ο)ο ἀπὸ λίπη καὶ 60 ο)ο ἀπὸ ὑδατάνθρακας. Ἡ δὲ ποσότης τῆς τροφῆς δὲν εἶναι σταθερά, ἀλλ' ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡλικίαν. Ὡσαύτως μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ποσότητος ἀσκεῖ τὸ βάρος τοῦ παιδίου.

Διὰ τὸν ὑπερσιτισμόν, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον τῶν Κ. τὰ ποσὰ αὐξάνονται, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερησίων λήψεων τροφῆς, καὶ τῆς ποιοτικῆς τελειότητος καὶ οὐχὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς μερίδος, ἥτις θὰ συνεπέφερε διαταραχὰς τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

Πηγὴ λευκωμάτων εἶναι κυρίως τὸ κρέας, τὰ ᾠά, τὰ ψάρια, τὸ γάλα μὲ τὰ προϊόντα του, περιέχοντα ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω καλούμενα βιολογικὰ λευκώματα καὶ περικλείοντα ὡρισμένα ἀμινοξέα, τῶν ὁποίων ἀδύνατος εἶναι ἡ ἐνδογενὴς σύνθεσις. Ὁ πιτυροῦχος ἄρτος περιέχει ποσότητά τινα λευκώματος (7—10 ο)ο) ὡς καὶ τὴν βιταμίνην Β, εὐνοοῦσαν τὰς περισταλτικὰς κινήσεις τοῦ ἐντέρου.

Πηγὴ λίπους εἶναι τὸ βούτυρον καὶ τὸ ἔλαιον, ὑπολειπόμενον τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ὡς στερούμενον τῶν βιτ. Α καὶ D, αἵτινες δύνανται ν' ἀναπληροῦνται δι' ἐτοίμων βιταμινῶν. Δυστυχῶς ἡ ἐποχὴ δὲν εἶναι κατάλληλος πρὸς λῆψιν μουρουνελαίου, ἔχοντος ἰδεώδη βιολογικὴν ἀξίαν. Δύναται ὅμως τοῦτο νὰ χορηγῆται εἰς τὸ σχολεῖον εἰς τοὺς μαθητὰς τούτους ἀπὸ Ν)βρίου μέχρι Μαρτίου.

Τῶν δὲ ὑδατανθράκων πην ὴ ἄρτος, τὰ ζυμαρικά, ἡ ὀρυζα, τὰ γεώμηλα (μὲ σημαντικὴν ἀναλογίαν 85—87 ο)ο) τὰ χορταρικά, τὰ νωπὰ ὀσπρια καὶ τὰ φροῦτα.

Ἐκ τῶν φρούτων ὁ ὀργανισμὸς προσπορίζεται τὸ σταφυλοζάκχαρον —ἑκλεκτὴν μορφὴν ὑδατανθράκων— εἰς τὴν μᾶλλον ἄμεσον ἀφομοιωτικὴν μορφήν, ὡς καὶ βιταμίνας καὶ ἅλατα. Τὰ ἅλατα ἐπίσης ἀνευρίσκονται εἰς τὸν ἄρτον, γάλα, φροῦτα καὶ ὕδωρ.

Δέον ἐνταῦθα νὰ λεχθῇ, ὅτι, καὶ τοι ὅλαι αἱ ὁμοειδεῖς τροφαὶ ἔχουσιν περιεκτικότητα εἰς στοιχεῖόν τι (λεύκωμα π.χ.), δὲν ἀντικαθιστοῦν, ἐν τούτοις, ἀλλήλας, ὡς ἐχούσης ἑκάστης ἰδίαν βιοπλαστικὴν ἐνέργειαν. Ἡ β. ἐν., τοὐτέστιν κρέατος καὶ ὠῶν (καὶ εἰς τὰς πλέον σταθερὰς ἀναλογίας) εἶναι διάφορος, διάφορος δὲ καὶ ἡ θρεπτικὴ των ἀξία.

Τ' ἀνωτέρω ἐγράφησαν οὐχὶ διὰ συνταγολόγιον τροφῶν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ διαιτολογίου εἶναι δύσκολος καὶ μόνον ὑπὸ εἰδικῶν διαιτολόγων δέον νὰ γίνεται.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἰκονομικοὶ λόγοι, ἀλλ' ἐπιστημονικὰ δεδομένα, ἀποβλέποντα εἰς τὸν σκοπὸν τῶν Κ. Αἱ οἰκον. δυσχέρειαι ἀντιμετωπίζονται μόνον διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν Κ. καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν.Ἡ ποιότης τῶν Κ. εἶναι τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ θεσμοῦ Ἡ ποσότης ὑπὸ μορφὴν δυσαναλογίας πρὸς τοὺς διατεθειμένους πόρους, εἶναι ἀποκρουστέα, ὡς τύπος ἄνευ οὐσίας καὶ καθαρὰ σπατάλη.

Γενικῶς πρέπει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι εἰς τὴν Κ. ἐνισχύομεν μίαν προσπάθειαν τῶν ἀνοσοβιολογικῶν θεμελίων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ ἀμυντικοῦ του συστήματος (γαγγλίων) καὶ μάλιστα ὀργανισμοῦ νοσούντων παιδίων, διὰ τὴν καταπολέμησιν μιᾶς νοσηρᾶς καταστάσεως ἡ νοσογόνου αἰτίας, ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ οἶκος δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ. Τρίμορφος δὲ ἡ ἐνέργεια : 1. Ἄφθονος καὶ ἡ ὑγιεινὴ τροφή, ἐνισχυομένη μὲ φάρμακα (βιταμῖναι, οἰδηρον, ἀσβέστιον), ἀνάπαυσις, ὑγιεινὴ διαβίωσις.

2) Εἰσπνοὴ καθαροῦ ἀέρος, ἐκμετάλλευσις τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἡλιοθεραπεία καὶ θαλασσοθεραπεία. Καὶ 3. Ψυχικὴ θεραπευτικὴ διὰ τῶν παιδιῶν, τῶν ἐκδρομῶν, τῆς ψυχαγωγίας καὶ ὠφελίμου ἀπασχολήσεως. Τὰ τρία ταῦτα συλλήβδην ἀποτελοῦν τὴν ὁλοκληρωμένην μορφὴν τῆς ἐργασίας.

Θ'. Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΣΟΝ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ἡ ἐργασία, ἐκτὸς τοῦ κοινωνικοῦ της χαρακτῆρος, ἐνέχει καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἠθικοποιήσεως τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἡδονιστική, ἐξ ἄλλου ἀρχὴ τῆς «ἴσσονος προσπαθείας» δὲν εἶναι διὰ τὸν κόσμον τοῦτον. Διὰ τὸ παιδὶ ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ μίαν μορφὴν ἱκανοποιήσεως τῆς ἐμφύτου ὁρμῆς πρὸς δρᾶσιν καὶ ἐνέργειαν, ἥτις ἀποτελεῖ ἕνα τῶν χαρακτήρων τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ ὁρμὴ αὕτη δέον νὰ λάβῃ κοινωνικὴν κατεύθυνσιν διὰ τῆς ἀγωγῆς.

Διὰ νὰ εἶναι ὅμως ἡ ἐργασία ἐξυπηρετικὴ καὶ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγείας καὶ μάλιστα ἀσθενικῶν ἀτόμων, ὡς τὰ παιδία τῶν Κ., ἀνάγκη νὰ ἐνέχῃ τὸ βασικὸν στοιχεῖον τῆς χαρᾶς καὶ αὐθορμησίας, φυσικῶς ὑπαρχουσῶν ἢ ἐντέχνως προκαλουμένων. Ἀρκεῖ πρὸς

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τοῦ συναδέλφου κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΑ·Ι·ΛΑ
= Προέδρου Διδ. Συνδέσμου Χίου =

Μὲ μιὰ ματιὰ θ' ἀντιληφθοῦμεν πὼς ὅλα γύρω μας ἐξελίσσονται ραγδαίως, ὅτι τὰ παληὰ μοντέλλα μπαίνουν στὰ Μουσεῖα σὰν προπλάσματα, γιὰ νὰ φανερώνουν τὴ βάσι ἀπ' τὴν ὁποίαν ξεκίνησαν καὶ τὴ θέσι ποὺ ἔφθασαν διὰ τῆς θετικῆς ἐργασίας τὰ νέα κλωνάρια τῶν σημερινῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ Διαφορὰ εἶναι μεγάλη.

Πρῶτος πολιτισμὸς πρώτη ἐξόρμησις τὸ ἕνα, τελειοποίησις τὸ ἄλλο.

Ὁ θεῖος Ἱπποκράτης, ὁ Ἀσκληπειὸς εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας.

Οἱ Ἀκτῖνες, ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου, ἡ Ραδιενέργεια εἶναι ἡ τελειοποίησις, ἡ ἐξέλιξις.

Ἡ βουδάμαξ, ἡ πολεμικὴ καμῆλα ἦσαν τὰ πρωτόγονα μέσα.

Τὸ Ἐξπρὲς τὸ ἀεροπλάνο, ἡ ἀτομικὴ βόμβα εἶναι ἡ ἀλλαγή.

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, ἡ καλύβα του, ἡ ζωή του εἶναι ἡ βάσις ποὺ ξεκίνησε, καὶ ἡ θέσις ποὺ βρίσκεται ὁ σημερινὸς συνάνθρωπός του.

Ἡ σημερινὴ ἀλλαγὴ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ζωῆς καθιστᾶ ἀδύνατον τὴ ζωὴν ἑνὸς πρωτογόνου ἀνθρώπου.

Ἡ παρουσία του ἀνάμεσά μας θὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀπότομη τόφλωσι, τὴν ἀφύσικη τόφλωσι.

Διὰ νὰ ἀντικρύσῃ κάθε σύγχρονο ἄτομο τὴ σημερινὴ ζωὴ μὲ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ πρέπει νὰ εἶναι ὡπλισμένο μὲ τὶς ἱκανότητες καὶ τὰ ἐφόδια ποὺ ἐδημιούργησε τὸ Σύνολο διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ τὰ ἐπέβαλλεν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἀτόμων τοῦ Συνόλου.

Ἔτσι βλέπομεν τὸν ἐπιστήμονα ἰατρὸν νὰ ἀποφεύγῃ τὴν πρωτόγονον ἰατρικήν, τὸν ἀρχιτέκτονα, τὴν προλιθικὴ τοιαύτην, καὶ τὸν Κυβερνήτην τὴν πρωτόγονον διοίκησιν.

Ὅλα ἀκολουθοῦν τὸν νόμο τὸν φυσικό.

Ἀνάμεσα στὸν συναγερμὸ αὐτὸ τῆς ἀναστάσεως βρίσκεται τὸ ἐγκαταλελειμμένο Σχολειό. Ἡ ***Ἐκπαίδευσις.***

Αὐτὰ ὀφείλουν ἢ νὰ συγχρονισθοῦν, ἢ θὰ συντριβοῦν ἀνάμεσα ἀπ' τὴν γιγαντιαία προώθησι τῶν γύρω φαινομένων.

Τὰ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἔδιδαν καὶ δίδουν στὴν Νεολαία γιὰ τὴ ζωὴ γιὰ τὴν ἐπιβίωσι εἶναι ἄνισα, πενιχρὰ ἀσυγχρόνιστα, ὡς πρὸς τὰ γύρω του ἀναπτυσσόμενα μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις.

Δὲν μπορεῖ τὸ τρεμουλιασμένο καὶ πενιχρὸ φῶς τοῦ σχολείου νὰ ἐξουδετερώσῃ, ἢ νὰ πλησιάσῃ τὸ δυνατὸ φῶς ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ μεγάλο κοινωνικὸ φανάρι. Ἡ σύγχρονος ἐξέλιξις τῶν λαῶν μὲ ἕνα δάσκαλο πεινασμένο, καὶ μὲ μιὰ φυλλάδα μοναδικὸ ἐφόδιο τοῦ μαθητοῦ.

Ὀφείλομεν νὰ συγχρονίσωμεν τὸ Σχολειό.

Ἂν δχι νὰ ἐκπέμπῃ τὸ ἴδιο φῶς μὲ τὸ φῶς τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ φαναριοῦ, ἀλλὰ νὰ συγγενεύῃ νὰ πλησιάζῃ πρὸς αὐτό.

Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει οἱ Κυβερνῆται τῶν λαῶν νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ παραγωγικώτερον ὅλων τῶν ὑπουργείων εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὅτι σ' αὐτὸ στέκεται ἡ διαιώνισις τῆς Ἱστορίας τῆς φυλῆς ἡ ἀνάστασις τοῦ πνευματικοῦ Ἐπιπέδου τῶν λαῶν, καὶ ἡ διατήρησις τοῦ ἐθνικολαϊκοῦ Πολιτισμοῦ μας. ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ριζικὴ μεταρρύθμισις εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν. Οἱ Κυβερνῆται νὰ θέτουν πρῶτον θέμα εἰς τὰς προγραμματικὰς της δηλώσεις τὴν ***Ἐκπαίδευσιν*** τῆς Χώρας.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ἠκούσθη ἀπὸ ἐπίσημον στόμα εἰς τὰς προγραμματικὰς δη-

---

Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἀκτινοβόλος φάρος ἡ Ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία δίδει τὴν πνευματικὴ τροφὴ στοὺς λαούς, ἀνυψώνει ἢ καταβιβάζει τὸν πολιτισμόν της, ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος ποὺ κατέχει ἀνάμεσά τους.

Αὐτὴ τὴ μεγάλη θεὰ τοῦ φωτὸς τοῦ πνεύματος τῆς προόδου τῆς Εἰρήνης, ὀφείλουν οἱ λαοὶ νὰ ἀναβιβάσουν εἰς τὰ σημεῖα τῆς πραγματικῆς λατρείας, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πάρῃ ζωντάνια καὶ θετικότητα, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ τῆς μεγάλης ἀναδημιουργίας καὶ ἀναγεννήσεως, βγαλμένα ἀπ' τὴν δυναμικότητα καὶ τὸν συγχρονισμὸν τῆς ἀστείρευτης πηγῆς τοῦ Λαϊκοῦ Πολιτισμοῦ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα ἔπαυσε πλέον νὰ ἀνθῇ, νὰ παραγάγῃ καὶ οὔτε δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ὁρμητικὴ ἐξέλιξι τοῦ Δυτικοῦ πνεύματος.

Ἡ ἀποτυχία καὶ ὁ μαρασμὸς αὐτὸς ὀφείλεται εἰς τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας, τὰ Ἀνώτερα Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπέδιδαν τὴν ἀνάλογον προσοχὴν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα.

Ἐπίσης εἰς τοὺς ἐπιστήμονάς μας τοὺς παιδαγωγούς μας, οἱ ὁποῖοι ἐμορφώνοντο εἰς τὰς δυτικὰς χώρας καὶ ἡ μοναδικὴ διαφήμισις ἦταν ἡ ταμπέλλα τῆς σπουδῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα πρέπει νὰ ἀναγεννηθῇ, νὰ ξαναζήσῃ, νὰ ἀνθοβολήσῃ, νὰ καταλάβῃ τὴν θέσι ποὺ τοῦ ἁρμόζει νὰ γίνῃ πραγματικότης Ἰδέα, καὶ νὰ παραμείνῃ σὰν φωτεινὸς Ὀλυμπιακὸς δαυλὸς τοῦ νέου πολιτισμοῦ μας γιὰ τὶς μέλλουσες γενεές.

Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει νὰ διαλυθοῦν οἱ καπνοὶ ποὺ σκεπάζουν τὸν πνευματικό μας κόσμο, νὰ ἀνοίξῃ ἡ ψυχὴ τὰ μάτια της, νὰ δῇ διάπλατα τὴν ἐξέλιξι τῶν γύρω ἐπιστημῶν στὰ δυτικὰ κτάτη, νὰ συγκρίνῃ τὴν παληά μας θέσι μὲ τὴν νέα, καὶ τὴν ξένη καὶ νὰ ἀρχινήσῃ τὸ ξεκίνημα γιὰ μιὰ νέα ἀναγέννησι στὴν ***Ἐκπαίδευσι*** γιὰ ἕνα νέο Ἑλληνικὸ Ἐθνικὸ Πολιτισμό.

τοῦτο νὰ μὴ παρουσιάζεται ὡς «ἀγγαρεία», ἀλλ' ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη ἐκπηγάζουσα ἐκ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀνάγκη προσφορᾶς ὑπηρεσίας εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸ σύνολον καὶ βάσει τῶν ψυχοφυσικῶν δυνάμεων καταβαλλομένη. Ἡ ἄμιλλα, καταλλήλως συγκρατουμένη, ἵνα μὴ ὑπερβαίνῃ τὸν μέσον ὅρον τῆς δυνάμεως τοῦ παιδός—ὡς συμβαίνει ἐνίοτε—καὶ μὴ φθάσῃ τὸ maximum αὐτῆς, ὅτε σοβαρὰς διαταραχὰς θὰ προκαλέσῃ, μὲ συνεπείας δυσαρέστους, εἶναι εἷς τρόπος χειραφετήσεως, ὃν πρέπει νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰ στελέχη ἅτινα κατευθύνουν καὶ ἐπιβλέπουν.

Ι'. ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας εἰς ἕνα τόσον πολύπλοκον πολύμορφον καὶ διαθλαστικῆς ἐνεργείας θεσμὸν εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις Κατὰ ταῦτα δέον νὰ ὑπάρχουν ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτομερέστεροι κανονισμοὶ καθηκόντων ἑνὸς ἑκάστου τῶν στελεχῶν. Καὶ ἐνέχει τοσαύτην σημασίαν τὸ ζήτημα τῶν κανονισμῶν, ὥστε θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ὅσον λεπτομερέστεροι εἶναι οἱ κανονισμοὶ τοσοῦτον τὸ ἔργον ἐγγυᾶται τὴν ἐπιτυχίαν. Βασικόν, βασικώτατον στοιχεῖον μιᾶς μὲ προορισμὸν Κατασκηνώσεως.

Εἰς τὸ Β' μέρος τῆς παρούσης μελέτης γενήσεται λόγος περὶ τῶν ἔργων ἑκάστου τῶν στελεχῶν κατὰ τὸ δυνατὸν λεπτομερῶς

λώσεις της Κυβερνήσεως ότι θά φροντίσουν γιά τήν έκπαίδευσιν.

Τό 'Υπουργεῖον τῆς παδείας ἤ τό 'Υφυπουργεῖον νά τό ἀναλάβη γενικός 'Επιθεωρητής τῆς Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως. 'Εκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔζησε μέσα στό λαό, μέσα στό Σχολειό, ὅλη του τή ζωή. Καί αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός νά δώση τή λύση πάνω στό σοβαρό αὐτό κοινωνικό πρόβλημα.

Οἱ Τμηματάρχαι νά εἶναι 'Επιθεωρηταί τῆς Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Νά μείνη τό Δημοτικό Σχολεῖο, ὡς Προπαρασκευαστικό Σχολεῖο γιά τή ζωή, καί ὄχι γιά τό Γυμνάσιο. Νά ἐφοδιασθοῦν ὅλα τά Δημοτικά Σχολεῖα μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα μέ ἐποπτικά τοιαῦτα, ποῦ νά παίρνη ἡ διδασκαλία, ἡ ἔρευνα τοῦ μαθητοῦ τήν φυσικότητα τήν πραγματικότητα.

Νά ἀνασυνταχθοῦν τά ἑκατόχρονα ἀναλυτικά προγράμματα καί νά τροποποιηθῆ γενικά τό σύστημα ἐργασίας τῆς καθημερινῆς δουλειᾶς τοῦ μαθητοῦ. Νά γραφοῦν 'Επιστημονικά βοηθητικά βιβλία, τά ὁποῖα θά εἶναι οἱ πηγές τῆς ἐρεύνης καί τῆς χαρᾶς γιά τό παιδί.

Νά δίδωνται τά ἀξιώματα εἰς τούς ἡγήτορας τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὄχι διά τοῦ παραθύρου καί τοῦ ρουσφετιοῦ, ἀλλά κατόπιν ἐξακριβώσεως τῶν ἱκανοτήτων των.

Τά Γυμνάσια νά διευθύνωνται ἀπό φιλολόγους, τά πρακτικά Λύκεια ἀπό μαθηματικούς καί οἱ 'Ιερατικαί σχολαί ἀπό θεολόγους.

Νά διορισθοῦν 'Εκπαιδευτικοί καί νά ἱδρυθοῦν Σχολεῖα ὑγιεινά.

Νά παύσῃ ὁ Δάσκαλος νά θεωρῆται τό ἄπαντον εἰς τό Σχολεῖον καί νά δοθῆ ἡ θέσις εἰς τό παιδί. Νά ἀναλάβουν τάς Διευθύνσεις τῶν Παιδαγωγικῶν 'Ακαδημιῶν οἱ 'Επιθεωρηταί τῆς Δημοτ. 'Εκπαιδεύσεως καί νά συγχρονισθῆ ἡ μόρφωσις τῶν τροφίμων. Κάπου — κάπου καμμιά ἀκτίνα φωτός μπαίνει στό χιλιόχρονο Σχολεῖο, καί ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας. Μιά τέτοια προσπάθεια συγχρονισμένη θετική φυσική ἦταν ἡ Προοδευτική προσπάθεια τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν Δημ. Σχολείων Χίου κ. Κωνστ. Μπάλλα μέ προοπτικήν τήν ἀνόρθωσιν τῆς 'Εκπαιδεύσεως τήν ΑΛΛΑΓΗ τῆς θέσεως τοῦ παιδιοῦ εἰς τό Σχολεῖον.

Μποροῦμε νά τήν χαιρετίσωμεν σά μιά νέα ἐξελικτική, ἀκτινοβόλο, φυσική, σύγχρονο ἐνέργεια, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι θά τήν ἀκολουθήση νέα μεταρρυθμιστική τοιαύτη πιό πλατιά, πιό ἀκτινοβόλος πρός τό συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς χώρας. Γι' αὐτό ἡ μονομερής αὐτή κίνησις πρέπει νά γίνη συνολική.

Τά συνέδρια τῶν 'Επιθεωρητῶν καί τῶν Διδασκάλων νά ἀσχοληθοῦν καί νά ἐρευνήσουν γενικώτερα τό ζήτημα ἀφοῦ ἡ Πολιτεία εἰς αὐτούς ἔχει ἐγκαταλείψει ὅλο τό βάρος τῆς ἐκπαιδεύσεως, νά μεταδώσουν τάς μεταρρυθμιστικάς τους ἐνεργείας εἰς ὁλόκληρον τήν 'Ελλάδα, ποῦ μία νά εἶναι ἡ κατεύθυνσις ὅλων.

Τό μεγάλο πρόβλημα. Τό συμβάδισμα τῆς 'Εκπαιδεύσεως μέ τήν ραγδαία ἐξέλιξι τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται αἱ Διοικήσεις τῶν Συλλόγων ὅπως ἀποστείλουν διά τοῦ ταχυτέρου μέσου τό ὑπόλοιπον τῆς τυχόν ὀφειλῆς των πρός τήν 'Ομοσπονδίαν.

"Ας μήν ἀναμένουν τόν ἐρχομόν τοῦ ἀντιπροσώπου των διά τήν συνέλευσιν.

'Η Διοίκησις παλαίει πρό οἰκονομικῶν δυσχερειῶν καί τό Βῆμα ἐκδίδεται ἐπί πιστώσει.

Η ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ!

Τοῦ κ. ΣΩΤ. ΛΘ. ΦΑΣΣΑ, Διευθυντοῦ τοῦ Προτύπου τῆς Π. Α. Θεσσαλονίκης

(5)

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οὕτω ὁ παιδαγωγός τοῦ Νέου σχολείου κανονίζει τήν ποινή ἀνάλογα μέ τήν ἠθική κατάσταση τοῦ τιμωρημένου κι' ὄχι ἀνάλογα μέ τό παράπτωμα, δηλ. ὅλως τοὐναντίον πράττει μέ τίς ποινές τοῦ δικαστηρίου ποῦ ἡ ποινή ἐπιβάλλεται ψυχρῶς καί εἶναι ἀντίστοιχη μέ τό ἄρθρον τοῦ Νόμου κι' ἀδιάφορα ποιό εἶναι τό τιμωρούμενο πρόσωπο...

'Επομένως τό ***ποιόν*** τῆς ποινῆς καθορίζει ὁ διδ. λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τήν ἀτομικότητα τοῦ τιμωρουμένου παιδιοῦ καί τό παράπτωμα αὐτοῦ· Σέ ποιά δηλαδή βαθμίδα ἠθικῆς εὐαισθησίας εὑρίσκεται ὁ μαθητής π. χ. γιά εὐαίσθητο μαθητή ἀρκεῖ καί ἐλαφρά ἐπίπληξη...

Τό δέ ποσόν τῶν ποινῶν ἀκολουθεῖ τόν κανόνα πῶς δ,τι ἐπιτυγχάνομεν μέ μικρή ποινή ἀποφεύγομε τήν μεγαλύτερη καί σκληρότερη... ὅταν π.χ. μέ ἕνα νεῦμα διορθώνεται ὁ πταίστης περιττές οἱ φωνές· ὅταν μέ μικρή ἀπειλή περιττές οἱ ὕβρεις κ.τ.ὅ. Πάντως κάθε ποινή πρέπει νά παρίσταται ὡς φυσικό ἐπακολούθημα τοῦ παραπτώματος· καί τότε φαίνεται στόν μαθητή δίκαια καί ἐπενεργεῖ ἀποτελεσματικώτερα παρά ἄν διέβλεπε τήν αὐθαιρεσίαν τοῦ διδασκάλου π.χ. (ἐκεῖνος ποῦ προσέρχεται ἀργά ὀφείλει νά ἀναπληρώσῃ τόν ἀπολεσθέντα χρόνο τοῦ ἐκεῖνος ποῦ ἐργάσθηκε ἀμέλως ὀφείλει νά ἐπαναλάβη τήν ἐργασία τοῦ· ἐκεῖνος ποῦ παρενοχλεῖ τόν παρακαθήμενό του, ἀπομονώνεται κτλ.

Ὡς πρός τό εἶδος τῶν ποινῶν, διακρίνομεν α) ***τήν ἀποδοκιμασίαν*** ποῦ ἐκδηλώνεται μέ τό βλέμμα τοῦ διδασκάλου, τήν ὄψη, τόν μορφασμό εἰς κινήσεις, καί μέ τήν ἐξωτερική ἔκφρασιν τῆς δυσαρεσκείας τοῦ παιδαγωγοῦ· Εἶναι δηλ. ἀντίθετη τῆς ἐπιδοκιμασίας. 'Η ἀποδοκιμασία καθορίζει τήν ἠθική κρίση τοῦ παιδιοῦ γιατί εὔκολα ἀντιλαμβάνεται τίς δυσμενεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ πατέρα ἤ τῆς μητέρας ἤ τοῦ παιδαγωγοῦ καί ἐξ ὅλων αὐτῶν ἐννοεῖ πῶς ἡ πράξη του ἦταν κακή.

Διακρίνομεν ἐπίσης ὡς ποινή β) ***τήν ἐπίπληξη*** δηλ. τήν ἀποδοκιμασία μέ ἔντονο φωνή. 'Επιτείνεται ἄν γίνη ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν διδασκόντων ἤ ἀναγγελθῆ καί στούς γονεῖς του. 'Απειλεῖται μάλιστα πῶς θά τιμωρηθῆ αὐστηρά ἄν ἐπαναλάβη τήν πράξη του.

δ) 'Επίσης ἐπιβάλλεται ὡς ποινή καί ἡ ***ὀρθοστασία*** ἐπί ὁλίγο χρόνο πρό τοῦ θρανίου του ἤ σέ γωνία τῆς αἰθούσης. Πάντως πρέπει νά φαίνεται συνέχεια τοῦ παραπτώματος γιά νά γίνη αἰσθανθῆ ὡς φυσική συνέπεια τῆς πράξεώς του.

Γιά νά ἔχη ἐπίσης ἀληθινό χαρακτῆρα ποινῆς νά μήν ἐπιτρέπωμεν στόν ὄρθιο νά κινῆται ἡ ν' ἀκουμβᾶ γιά νά αἰσθανθῆ τήν ποινή... 'Οπωσδήποτε νά μήν διαρκῆ πολύ γιατί πιέζονται κυρίως τά ἄκρα τοῦ σώματος, ἡ σπονδυλική στήλη καί τό στῆθος καί δυνατόν νά ἐπιφέρη ὀρθογανική βλάβη στούς τιμωρημένους καί ἰδίως στούς ἔχοντας καί πρόωρο ἀνάπτυξη.

ε) ***Καί ἡ πράτηση*** ἐντός τοῦ διδακτηρίου μετά τό πέρας τῶν μαθημάτων ἐπιβάλλεται ὡς ποινή· δέν πρέπει ὅμως νά γίνεται σέ χῶρον ποῦ εἶναι δυνατόν νά βλαβῆ ἡ σωματική καί ψυχική ὑγεία τους. 'Επίσης νά μήν εἶναι ὁ χρόνος πολύ μακρύς ὥστε νά ἀπομένη χρόνος γιά νά γευματίζη ἀνέτως. Ἀλλά καί συχνά νά μήν ἐπιβάλλεται χάριν τῆς ὑγείας τῶν μικρῶν μας. Τέλος οἱ κρατούμενοι μαθηταί δέν πρέπει νά μένουν χωρίς ἐπιτήρηση καί μάλιστα ὑπό διδασκάλου γιατί ἄν μείνουν ἀνεπιτήρητοι πιθανόν νά ὑποπέσουν σέ παραπτώματα μεγάλα.

ζ) ***Καί ἡ εἰρωνεία*** ἐπίσης εἶναι ποινή δραστικωτάτη ἰδίως κατά τῶν ἀλαζόνων καί ἐγωϊστῶν μαθητῶν, ὅπως τούς ἐπαναφέρη στόν ἑαυτό τους καί τούς διορθώση. Πλήν ὅμως εἶναι δυσκολώτατο παιδονομικό μέσο γιατί ἀπαιτεῖται νά ἔχη ὁ διδάσκαλος εὐφυΐα, ὀξύνοια, ψυχολογική ἱκανότητα καί νά δίνη στήν εἰρωνεία κατάλληλη γλωσσική μορφή.

Καί ταῦτα γιατί πρέπει νά διαγνώση ἀκριβῶς τή ρίζα τοῦ κακοῦ ἤτοι ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλαζονεία τοῦ μαθητοῦ. 'Επίσης νά εὑρίσκη τήν κατάλληλη περίσταση πρός ἐκτόξευση τῆς εἰρωνείας κι' ὄχι ἁπλῶς καί ὡς ἔτυχε νά εἰρωνεύεται τούς μαθητάς γιατί ἔτσι φαίνεται πῶς διατίθεται δυσμενῶς καί μισεῖ αὐτούς· π. χ. νά ἔλθῃ ὁ πλούσιος νά μᾶς εἴπη μάθημα κ.τ.τ.

'Ο στερούμενος τῶν ὡς ἄνω προτερημάτων διδάσκαλος **πρέπει** νά ἀποφεύγη τήν εἰρωνεία δσον ἀποτελεσματικόν μέσον καί ἄν εἶναι.

α) ***Οἱ σωματικές πληγές***: Στή Νέα Παιδαγωγική θεωροῦνται ὡς κτηνώδεις καί λείψανα τοῦ βαρβαρισμοῦ τῶν χρόνων τῆς δουλείας. Μ' αὐτές τό σχολεῖον σέ πᾶν ἄλλο μεταβάλλεται παρά σέ τόπον εὐχαρίστου διαμονῆς. 'Ο ἀείμνηστος μάλιστα Κοραῆς κηρύσσεται κατά τῶν σωματικῶν πληγῶν γράφοντας τά ἑξῆς χαρακτηριστικά. «Πρώτη διόρθωσις τῶν σχολείων ἡ ἀναγκαιοτέρα ἀπ' ὅλας, εἶναι ἡ κατάργησις τῆς τυραννικῆς συνηθείας, τοῦ ξυλοκοπήματος. "Οστις διδάσκει μέ τό ξύλον εἰς χεῖρας ἐκεῖνος νά πέμπηται πάραυτα νά βόσκη χοίρους ἤ γαδάρους καί ὄχι νά συγχωρῆται νά διδάσκη λογικά πλάσματα.

Μηγαρί δέν εἶναι ἄλλα μέσα λογικῶν ζώων ἀξιώτερα καί νά κινήσωσι τούς νέους εἰς τήν ἀγάπην τῆς παιδείας ἱκανώτερα παρά τόν ξυλισμόν; ἤ μόνον τῶν ταλαιπώρων 'Ελληνοπαίδων, αἱ ψυχαί ἀπεθηριώθησαν τόσον, ὥστε νά ἔχη χρείαν μάστιγος, ὅστις θέλει νά τάς ἡμερώσῃ; ἀλλά καί ἄν ἦσαν τοιαῦται, ἡ μάστιξ ἄλλο νά κάμνῃ δέν δύναται πλήν ἀπό λεοντώδη καί γενναῖα νά τά μεταβάλῃ εἰς ὕπουλα καί κακοηθέστερα θηρία...

'Η παιδεία τῶν νέων δέν εἶναι ἔργον πλινθουργίας, οὐδέ οἱ διδάσκαλοι πρέπει νά μεταβάλλωνται εἰς ἐργοδιώκτας μαστιγοφόρους παρομοίους τῶν ἐργοδιωκτῶν τοῦ Φαραώ. Τοὐναντίον εἶναι ἔργον ἡμερώσεως, χρηστοηθείας καί ἀρετῆς, τήν ὁποίαν πῶς δύνανται νά παραδώσουν εἰς τάς νεαράς ψυχάς τῶν μαθητῶν, ἐάν δίδωσιν εἰς αὐτούς καθημερινά παραδείγματα τοῦ ἀγριωτάτου πάθους τῆς ὀργῆς. Αἱ ψυχαί τῶν νέων εἶναι φυσικά συνεριστικαί καί φιλότιμοι καί σπανίως, ὅταν ἡ παράδοσις τῶν μαθημάτων γίνηται μέ μέθοδον, εὑρίσκεται τις ἀναμεταξύ αὐτῶν τόσον πέτρινος, ὅστις ἀκούων τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ τά ἐγκώμια δέν ἤθελε πάθει τήν ἀγρυπνίαν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνακράζοντος «οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν τό τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον». Διατί λοιπόν καταφρονοῦντες τό θαυμάσιον τοῦτο μέσον νά κινῶμεν μέ ὠφέλειαν τάς ψυχάς των, μεταχειριζόμεθα τῶν τυράννων τήν μάστιγα, ἡ ὁποία τάς ταράττει καί τάς ἀγριώνει μέ ἀνεκδιήγητον βλάβην;»

'Ακολούθως ὁ ἴδιος ὁ Κοραῆς λαμβάνοντας ἀφορμή ἀπό τήν φράση «ὁ μή δαρείς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται» πρόσθεσε κρίνοντας αὐτήν. «Γνώμη ἀληθής, ἄν ὁ λόγος ἦτο περί δνων, ψευδεστάτη ἄν ὁ παιδευόμενος εἶναι ἄνθρωπος, παρεκτός τότε μόνον ἴσως, ὅταν παιδεύηται ἀπό ἀπαίδευτον διδάσκαλον, ἐάν καί τότε παρά τόν μαθητήν ἀξιώτερος μαστιγώσεως δέν ἦτο αὐτός ὁ διδάσκαλος».

'Επομένως κι' ἐμεῖς συμφωνοῦντες πλήρως μέ τά προρρηθέντα θεωροῦμεν ἐπίσης ἀποκλεισμένες τίς σωματικές ποινές ἀπό τά σχολεῖα μας.

Τέλος ἡ ποινή τῆς ἀποβολῆς γιά τό Δημοτικό σχολεῖο πρέπει νά εἶναι προσωρινή, νά μήν ἐπαναλαμβάνεται καί νά γνωρίζεται ἀμέσως στούς οἰκείους του γιά νά ἀποφευχθῆ ἡ κακή τυχόν συναναστροφή του.

Χρόνος ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς. Κατά τήν ὥρα τῆς διδασκαλίας μόνον μικρές ποινές ἐπιτρέπεται νά ἐπιβάλλωνται π. χ. γιά τήν ἀνάκληση τοῦ ἀτακτοῦντος στήν τάξη ἤ στήν προσοχή, μέ τό βλέμμα, μέ χειρονομία, μέ ἐλαφρό κρότο, σέ στιγμιαία διακοπή τοῦ μαθήματος, μέ μιά λέξη «πρόσεχε», μέ τήν ἐκφώνηση τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀτακτοῦντος κ.τ.λ. Οἱ αὐστηρές ὅμως ποινές ἐπειδή προκαλοῦν ἀφιθυμία (γιατί α) ὁ τιμωρούμενος δέν μπορεῖ πλέον νά συγκεντρώση τήν προσοχήν του, β) οἱ συμμαθηταί του δέν προσέχουν κρίνοντας τό δίκαιο ἤ τό ἄδικο, χαίροντας ἤ λυπούμενοι γιά τόν τιμωρημένο κ.τ.λ. καί γ) ὁ διδάσκαλος θά χάση τή γαλήνη καί ψυχραιμία του στό μάθημά του, γι' αὐτό νά μήν ἐπιβάλωνται κατά τήν διάρκεια τῆς διδασκαλίας.

Τρόπος ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς. 'Ο τιμωρῶν διδάσκαλος νά ἔχη τοῦ πατρός τό ἐπιβάλλον, τό ἀτεγκτον, τῆς δέ μητέρας τό εὐαίσθητο, τό συμπαθές, τήν ἡμερότητα καί τήν γλυκύτητα. 'Επομένως σέ κάθε εἶδους ποινή ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νά ἐπιβάλεται καί νά εἶναι ἀτεγκτος, δηλαδή νά μήν ἀνακαλῆ τήν διαταχθεῖσα ποινή ἀλλά συγχρόνως καί νά συλλυπῆται καί νά συμπονῆ μέ τόν πάσχοντα κι' ὄχι νά εἶναι ψυχρός κι' ἀδιάφορος ὅπως ὁ δικαστής. Πολύ δέ περισσότερον δέν πρέπει ὁ διδάσκαλος νά δείχνη τυχόν χαιρεκακίαν, ἀλλά νά φαίνεται πάντα πῶς τιμωρεῖ γιά τό συμφέρον τοῦ μαθητοῦ.

Νά προσέχη πολύ καί πολύ πρότερον νά σκέπτεται ποιά τιμωρία πρέπει νά ἐπιβάλλῃ στόν ἁμαρτήσαντα...δέν βλάπτει δέ κι' ἄν παρέλθουν μία καί δύο ὧρες μέχρις ὅτου τιμωρήση. Πολλάκις εἶναι προτιμότερον καί νά μή τιμωρῆ παρά τιμωρῶντας νά βλάπτη.

'Επίσης νά προσέχη ὁ διδάσκαλος νά μή γίνεται αὐτός ὑπαίτιος κολασίμων πράξεων· γιατί κατά τόν "Ερβαρτον στίς 99% τῶν κολασίμων πράξεων τῶν μαθητῶν ὑπαίτιος εἶναι ὁ διδάσκαλος γιατί δέν προσπαθεῖ νά προλάβη αὐτές..."Ενθυμοῦμαι τόν μαθητή μου Βασίλη... ποῦ μοῦ ἔλεγε: «Κύριε κάτι μοῦρχεται ἀπό μέσα μου...θέλω νά βγῶ ἔξω...» «Πήγαινε ἀλλά ἡ διαγωγή σου θά κακοχαρακτηρισθῆ Βασίλη...» «Τό ξεύρω μά δέν μπορῶ.» Τόν ἄφηνα ἐλεύθερο μέ 5' ἤ 10' τῆς ὥρας καί ἐπέστρεφε φρόνιμος καί τακτικός... Μετά παρέλευσι ὀλίγων ἐτῶν προσεβλήθηκε ἀπό μηνιγγίτιδα ἐγκεφαλική. κι' ἀπέθανε.

'Ο Δημητράκης, ἄλλος μαθητής μου, νευρικώτατος καί εὐκινητότατος οὕτως εἰπεῖν.... «Δημητράκη· μιά χάρη σοῦ ζητῶ. ὅταν κουνᾶς τό θρανίο νά εἰδοποῆς τούς συμμαθητές σου... αὐτό ἦταν καί τελείωσε.

Πολλές φυσικά εἶναι οἱ περιπτώσεις ποῦ ὁ διδάσκαλος μπορεῖ νά προλαμβάνει τίς κολάσιμες πράξεις τῶν μαθητῶν ὡς καί ἀνωτέρω ἐκθέτω.

Ποιός ποινᾶς δέν πρέπει νά ἐπιβάλλῃ ὁ παιδαγωγός; Δέν πρέπει νά δίνεται ὡς ποινή ἡ σχολική ἐργασία γιατί αὐτή εἶναι καθῆκον κι' ὄχι ἀγγαρεία· ἐξαίρεσι ἀποτελεῖ ἡ ἀναπληρωματική ἐργασία ποῦ ὡς ἀναγκαία ἐνέργεια πρέπει νά τήν κατανοῆ ὁ μαθητής. "Αν δοθῆ ὅμως ἡ ἐργασία ὡς ποινή θά ἀποβάλῃ τήν ἀξία της ὡς καθῆκον, θά παρασταθῆ στούς

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΒ' ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Είναι πολλὲς οἱ ἀφορμὲς ποὺ ἐμποδίζουν σήμερα τὴν πρόοδον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅπως εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ, ἡ καταστροφὴ τῶν διδακτηρίων, οἱ ἀνωμαλίες ποὺ ἐμεσολάβησαν, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ πλημμελὴς ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄλλα. Χωρὶς ἀμφιβολία, μπορεῖ νὰ πῇ καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ κοινὸν νοῦν πώς, ἂν ἔλειπεν ἡ εὐσυνειδησία, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν διδ]λων πρὸς τὸ εὐγενὲς ἔργον των, ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις θὰ εὑρίσκετο εἰς πολὺ θλιβερωτέραν κατάστασιν.

Ὁ δημ]λος δὲν μπορεῖ γιατὶ αὐτὸ ἐκφεύγει ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς δυνατότητός του—νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον ὅπως αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Μὰ κι' αὐτὰ ποὺ ἐπιτελεῖ σήμερα εἶναι πραγματικοὶ ἄθλοι, ἂν μὴ θαύματα. Ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὸν δὲν τὸ παραμελεῖ. Καὶ ὅμως κάτι τοῦ πιέζει τὴν ψυχή, κάτι τὸν θλίβει καὶ τὸν κάνει ἀνήσυχον. Ὁ μεγάλος αὐτὸς ὁραματιστὴς φιλοδοξεῖ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον του, ποθεῖ νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενα τὰ ὄνειρά του, λαχταρᾶ νὰ αἰσθανθῇ ὡς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς του τὴν χαρὰν τοῦ δημιουργοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ συντελέσῃ ἔτι περισσότερον στὴν δημιουργίαν μιᾶς τελείας, ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τοὺς προσφέρῃ κάθε πολύτιμο ἐφόδιο γιὰ τὴ ζωή. Ἀλλὰ τὰ πράγματα —ὅπως ἔχουν σήμερον—ἀντιτίθενται στὶς προσπάθειές του αὐτές, ἀρνητικοὶ παράγοντες, τοῦ προβάλλουν ἐμπόδια σὲ κάθε του βῆμα. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σκληρό, τὸν ἐπικό του ἀγῶνα μένει πάντα μόνος, ἐγκαταλελειμμένος καὶ ἀβοήθητος ! . . .

Πολλοὶ ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι, εἴτε ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Δ. Βήματος εἴτε κατ' ἄλλους τρόπους, ἔχουν διατυπώσει δίκαια παράπονα γιὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἐμπόδια—συνειδητὰ ἢ μὴ σ' αὐτοὺς—κι' ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν μπῆκε ἀκόμη στὴν κανονική του τροχιά. Ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας φαίνεται πὼς ἀπεφάσισε τέλος πάντων νὰ βάλῃ τὸ χέρι της στὸν τύπον τῶν ἤλων, στὰ ψυχικὰ καὶ ὁλικὰ τραύματα τοῦ διδασκαλικοῦ σώματος καὶ νὰ τὰ διερευνήσῃ. Εἶναι δὲ εὐνόητον πὼς μόνον ὅταν γίνῃ συνειδητὸ στὸν Κλάδο τὸ εἶδος τῶν πληγῶν καὶ τῶν ἐμποδίων αὐτῶν καὶ ληφθοῦν ἀνάλογες ἀποφάσεις, τότε μόνον θὰ καταβληθοῦν οἱ ἀπαιτούμενες προσπάθειες ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους του γιὰ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀπαιτούμενη θεραπεία.

Ἡ εὐσυνειδησία αὐτή, τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ ὀξυδέρκεια καὶ ἡ καλὴ θέλησις τῆς νῦν Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ τὸ δημοτικὸ σχολειὸ καὶ τὴν προκοπή του εἶναι πράγματι συγκινητικὴ καὶ ἀξία πάσης ἐξάρσεως. Αὐτὰ βγαίνουν καθαρά, ὡς συμπεράσματα, ἀπὸ τὴν ὁριστικὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ΚΒ' Γεν. Συνελεύσεως, ἡ ὁποία διάταξις—παρὰ τὴν κλασσικὴν καὶ σεμνὴν της διατύπωσιν — περιέχει πολλὰ στοιχεῖα, πολλὰ θέματα μεγάλης σημασίας καὶ σοβαρότητος.

Ἐκ τῶν θεμάτων αὐτῆς ἐπιθυμῶ νὰ διαχωρίσω τὸ δεύτερο μέρος τοῦ 3ου, διὰ τὸ ὁποῖον εἰσηγεῖται ὡς ἑξῆς: « . . . Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἀνάγκη νὰ διαρρυθμισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δοθοῦν ὅλαι αἱ δυνατότητες εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν μεγάλον του ρόλον. Ἡ μελετημένη διαρρύθμισις τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ ἐκπ]σει ὄχι μόνον ἱκανοποιεῖ βαθμολογικῶς τὸν Κλάδον, ἀλλὰ δημιουργεῖ καὶ τὰς προϋποθέσεις ἀγαθῆς καὶ καλῆς ἀποδόσεως τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι πρέπει νὰ ἔχουν ἐπ' αὐτῶν μελετημένας ἀπόψεις . . .».

Πόσα δὲν κρύβονται στὶς ὀλίγες καὶ ἁπλὲς γραμμές! Πόσες ἐλπίδες καὶ πόθοι τοῦ Κλάδου δὲν θὰ βροῦν ἱκανοποίησιν καὶ πόσα ὄνειρά του δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀπὸ μιὰ πετυχημένη λύσι τοῦ ζητήματος αὐτοῦ!

Τὸ ἴδιο θέμα ἀπησχόλησεν, ὡς γνωστό, καὶ πέρυσι τὴν ΚΑ' Γενικήν μας Συνέλευσι—τῇ προτάσει τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Χανίων—ἀλλ' ἡ σχετική της ἀπόφασις ἔμεινε νεκρὸν γράμμα ὡς σήμερον. Φαίνεται ὅμως πὼς ἡ ἐφετεινὴ ἐπαναζήτησίς του θὰ εἶναι—καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀποτελεσματική καὶ γόνιμος.

Ἔχω λοιπὸν τὴ γνώμη πὼς κάθε συνάδελφος ποὺ μπορεῖ (καὶ ὅλοι ἔχουν τὶς δυνάμεις ποὺ ἀπαιτοῦν. ται) πρέπει νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον καὶ προσοχήν. Δὲν εἶναι τυχαῖον ζήτημα. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ του λύσιν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ ραγδαία ἐξέλιξις, ἡ ἀσφαλὴς ἐξύψωσις τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἐπὶ τὸ ἔργον.

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ ἐπιχειρήσω κι' ἐγώ, σ' ἄλλο μου σημείωμα, νὰ διατυπώσω μερικὲς σκέψεις, βγαλμένες ἀπὸ κάποια πεῖρα καὶ ἀπὸ μιὰ μικρὴ μελέτη, στηριγμένη σὲ πολύχρονη καὶ συστηματικὴ παρατήρησι.

Δημήτριος Γεωργιλᾶς
Σ. Δ.

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸ πρῶτον ἐκ δύο ἄρθρων τοῦ διδ]λου κ. Γεωργιλᾶ, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Συνιστῶμεν νὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὸ θέμα τοῦτο ὑπὸ τῶν κ. κ. συναδέλφων, ὥστε νὰ μελετηθῇ καλῶς καὶ νὰ εὑρεθῇ ἡ ὀρθοτέρα καὶ πλέον συμφέρουσα λύσις εἰς τὴν προσεχῆ ΚΒ' Γεν. Συνέλευσιν.

μαθητὰς ὡς κακόν τι. Ἑπομένως στὰ μέλλον θὰ θεωροῦν τὴν ἐργασία ὡς βάρος.

2) Δὲν πρέπει ποτὲ ὡς ποινὲς νὰ ἐκτοξεύωνται σκώμματα, χλευασμοὶ καὶ ὕβρεις, ὡς ἀνάξια τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ γιατὶ πληγώνουν βαρύτατα τὴ φυλοτιμία τοῦ Ἕλληνος μαθητοῦ.

3) Λὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται παραδειγματικὴ ποινὴ πρὸς παραδειγματισμὸ τῶν ἄλλων γιατὶ θεωροῦν πλέον τὸν διδάσκαλο ἄδικο καὶ ἄγριο... κι' ὁ τιμωρούμενος δυνατὸν νὰ πάθῃ βλάβη σωματικὴ ἢ ψυχικὴ ποὺ θὰ τὸν καταστήσῃ δυστυχισμένο σ' ὅλο του τὸν βίο.

Αὐτὰ τὰ παιδονομικὰ μέσα ποὺ ἀνωτέρω μὲ πᾶσα δυνατὴ συντομία ἀνέφερα, ἐφαρμόζω ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν στὰ σχολεῖα ποὺ ὑπηρετῶ.

Καὶ τ' ἀποτελέσματα τούτων εἶναι καταφανῆ.

Τοιουτοτρόπως οἱ μαθηταί μας ἐθίζονται καὶ ἀσκοῦνται στὴν διατύπωση τῶν νόμων καὶ κανόνων τῆς σχολικῆς μας ζωῆς, μὰ καὶ στὴν ἐφαρμογὴ καὶ τήρηση αὐτῶν οὕτω καταπολεμοῦμε τὰ παιδικὰ κακὰ π. χ. τὴν κουφόνια, ὀκνηρία κ.τ.δ. καὶ ἀκολούθως μορφώνονται στοὺς μαθητάς μας ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξιώματα. Ἀποκτοῦν τὴν ἀρετὴ τῆς εὐπαιθείας, ἡσυχίας, τάξεως, κοσμιότητος καθαριότητος, ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς, θεοσεβείας, πραότητος, δικαιοσύνης, φιλαληθείας καὶ φιλοπατρίας.

Ἤτοι θέτομεν τὰ θεμέλια τοῦ τελείου χαρακτῆρα τοῦ ἠθικοῦ . . . Ὅπως ἀποδεικνύεται, ὅλη μας ἡ σχολικὴ ἐργασία, κάθε μας σχολικὴ ἐνέργεια, κάθε διδακτική μας ἀπασχόληση καὶ κάθε τῆς ὀρθῆς παιδονομίας μέσο, πρὸς ἕνα κύριο σκοπὸ ἀποβλέπουν· στὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς «στό νὰ καταστήσωμε τὸν μαθητή μας προσωπικότητα ἰσχυρὰν καὶ ἠθικὴν» γιὰ τὴν πραγματικὴ εὐτυχία καὶ μεγαλεῖο τῆς ἀναγεννωμένης ἀγαπητῆς πατρίδος μας.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἔθεσεν ὡς 5ον θέμα τῆς Κ. Β. Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Μεγάρου μας. Καὶ οὕτω βλέπομεν μετὰ χαρᾶς ἕνα παλαιὸν ὄνειρον τοῦ κλάδου μας νὰ τίθεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως. Τὸ ὄνειρόν μας ἦτο «τὸ σπίτι τοῦ Διδασκάλου» καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Οἱ παλαιοὶ ὅμως ἀγῶνες καὶ προσπάθειες ἀπέτυχον, καὶ ἡ σημερινὴ Διοίκησις ἐπαναφέρει τὴν Ἰδέαν αὐτὴν ἀλλὰ μὲ μεγαλυτέρας ἀξιώσεις. Ζητεῖ ὄχι πλέον «σπίτι» ἀλλὰ «Μέγαρον». Καὶ πολὺ ὀρθά. Διότι αἱ ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς κοινωνίας δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τῆς προπολεμικῆς.

Αἱ σημεριναὶ ἀξιώσεις τῆς Κοινωνίας εἶναι γενικὰ κατὰ πολὺ μεγαλύτεραι καὶ ἡ Διοίκησίς μας ὡς μέλος αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἐνεργὸν καὶ ζωντανόν, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν καὶ νὰ ἀξιοῖ σήμερον ἀπόκτησιν «Μεγάρου» καὶ οὐχὶ «σπιτιοῦ».

Μόνον ἄνθρωποι καρκινοβατοῦντες ἢ ἐθελοτυφλοῦντες δύνανται νὰ εἰρωνεύωνται μίαν τοιαύτην μετατροπὴν ἐπὶ τὰ βελτίω τῆς προπολεμικῆς ἀποφάσεως καὶ προσπαθείας.

—Εἰς ἐμπνευσμένον ἄρθρον του ὁ σεβαστός μου τ. Ἐπιθεωρητὴς κ. Β. Παπαγεωργίου μὲ τὸ ἀνήσυχον καὶ δημιουργικὸν πνεῦμα ποὺ τὸν διακρίνει, ἐκθέτει τρόπους θετικοὺς καὶ πραγματοποιήσιμους διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Μεγάρου μας ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κάλυψιν καὶ θεραπείαν τόσων ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ Κλάδου μας. Διὰ τοῦτο ἡ Γ. Συν) σις δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ μὲ τρόπους εὑρέσεως τῶν οἰκονομικῶν μέσων, ἀλλὰ μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς καταλλήλου ἀτμοσφαίρας μεταξὺ τῶν Συναδέλφων, ὥστε τὸ ὄνειρον τοῦτο νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο δύναται νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ δύναται νὰ γίνῃ πραγματικότης, ὅταν ὅλος ὁ Διδασκαλικὸς κόσμος πιστεύσῃ εἰς αὐτό, ὅταν τοῦτο καταστῇ συνείδησις. Ἐὰν αὐτὸ ἐπιτευχθῇ, τότε θὰ δημιουργηθῇ ἡ θέλησις καὶ ἐμπρὸς εἰς τὴν θέλησιν τοῦ "Ελληνος Διδασκάλου ὅλα τὰ παρουσιαζόμενα ἐμπόδια πίπτουν ὡς πύργοι χάρτινοι. Τοῦτο ὄχι μόνον τὸ πιστεύω ἀλλὰ καὶ δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω. Πόσοι ἐξ ἡμῶν μὲ τὴν ἐξωσχολικήν των δρᾶσιν δὲν ὠφέλησαν καὶ προώθησαν τὴν κοινωνίαν ὅπου ἔζησαν; Πόσοι ἐξ' ἡμῶν δὲν ἔκαμαν τέτοια ἔργα, ποὺ συνέδεσαν τὸ ὄνομά των γιὰ πάντα εἰς τὸ χωρίον ἢ εἰς τὴν πόλιν ὅπου ὑπηρέτησαν; Ἀνήγειραν διδακτήρια χώρους περιέφραξαν καὶ τοὺς μετέβαλον εἰς σχολικοὺς κήπους, ἐπλούτισαν τὸ σχολεῖον των μὲ κινηματογράφον, μὲ ράδιον, μὲ ἔπιπλα καὶ χίλια δυὸ ἐποπτικὰ μέσα καὶ ὄργανα ἔχοντες ὡς ὅπλον τὴν πίστιν πρὸς τὸ ἔργον, ἦτις πίστις τοὺς ὥπλισε μὲ θέλησιν καὶ ἠδυνήθησαν νὰ φέρουν τοῦτο εἰς πέρας. Διὰ τοῦτο ὡς πρῶτον καὶ κύριον μέλημα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Μεγάρου θεωρῶ τὴν δημιουργίαν πίστεως καὶ συνειδήσεως εἰς τὰς καρδίας ὅλων μας. Λέγω ὅλων μας διότι τὸ ἔργον εἶναι μέγα καὶ ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως ὁλοκλήρου τοῦ Κλάδου μας.

Διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς τέτοιας ἀτμοσφαίρας τὸν πρῶτον λόγον ἔχουν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Συλλόγων.

Ἂς παραμεριστοῦν προσωρινῶς οἱ μικροεγωϊσμοὶ καὶ μικροφιλοδοξίαι καὶ ἂς ἐπέλθῃ ἡ ἕνωσις ἂς γίνῃ ἐκεχειρία.

Εἰς τὴν ἀνάδειξιν Συβουλίων τῶν Συλλόγων ἂς πρυτανεύσῃ αὐτὴ ἡ ἰδέα καὶ ἂς ἐκλεγοῦν οἱ καταλληλότεροι καὶ κυρίως οἱ ἐνεργητικώτεροι τῶν συναδέλφων. Τὰ Συμβούλια μὲ ἐμπνευσμένας ἐγκυκλίους μὲ τὰς κατὰ τμήματα συγκεντρώσεις, νὰ ἐμφυσήσουν τὴν πίστιν πρὸς τὴν Ἰδέαν αὐτὴν εἰς τὴν καρδίαν ὅλων μας. Πᾶσαι δὲ αἱ ἐνέργειαι, τὰ πορίσματα καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανόν μας, τὸ ὁποῖον, εἰ δυνατόν, νὰ ἀφιερώσῃ τὰς στήλας του ὁλοκλήρους διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ὁμοίως ὅσοι τῶν διδασκάλων, μελῶν τῶν Συλλόγων πιστεύουν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἔχουν ὑποχρέωσιν δι' ἄθρων των, εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ συγκεντρώσεις τῶν συναδέλφων νὰ ἐνισχύουν τὸ ἔργον παράλληλα μὲ τὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων, ὅπως καταστῇ συνείδησις ἡ ἐπιτυχία ἀνεγέρσεως τοῦ Μεγάρου μας.

Διὰ νὰ γεννηθῇ δὲ μιὰ εὐγενὴς ἁμίλλα μεταξὺ τῶν Συλλόγων προτείνω ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἀναλάβῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑποχρέωσιν καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι εἰς ἐμφανὲς μέρος τῆς αἰθούσης τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ μελλοντικοῦ μας Μεγάρου θὰ ἐντοιχίσῃ πλάκα ὅπου θ' ἀναγράφωνται ὅλοι οἱ Σύλλογοι κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς δυνάμεως τῶν διδασκάλων καὶ μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον προσέφερον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Μεγάρου μας, καὶ ἄτερον πίνακα παραπλεύρως τοῦ πρώτου διὰ τοὺς μὴ προσφέροντας συλλόγους, διὰ διότι θὰ εὑρεθῇ τοιοῦτος Σύλλογος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν λευκότητα τοῦ πίνακος τούτου νὰ γίνεται καταφανὴς ἡ ὁλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ τοῦ Κλάδου μας εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν. Νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναγράφωνται τὰ σχολεῖα τῶν Συλλόγων μὲ τὸ ποσὸν ποὺ προσέφερεν ἕκαστον καθὼς καὶ τὰ μὴ τυχὸν προσφέροντα, ποὺ δὲν θὰ παραστῇ τοιαύτη ἀνάγκη πιστεύω, τὸ ὁποῖον βιβλίον νὰ κατέχῃ τὴν καλυτέραν θέσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὅλας τὰς Σχολικὰς βιβλιοθήκας.

Εἰς τὸν παράγοντα τοῦτον πρέπει νὰ δώσωμεν μεγάλην σημασίαν κατὰ τὴν ΚΒ' Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅπου κατὰ τὰς σηζητήσεις πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν πόρων, νὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα προσπάθεια ὅπως δημιουργηθῇ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων μας συνείδησις ἡ ἀνέγερσις τοῦ Μεγάρου μας τὴν ὁποίαν θὰ μεταφέρουν ὀδτοι εἰς τὰ μέλη τῶν Συλλόγων των.

Ὅταν ταῦτα ἐπιτευχθοῦν τότε θὰ εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλα τὰ ὑλικὰ ἐμπόδια θὰ ὑπερπηδηθοῦν καὶ θὰ στηθῇ τὸ Μέγαρον τῆς Ὁμοσπονδίας μας ὡς Σύμβολον Δυνάμεως καὶ τῆς ἀκαταβλήτου θελήσεως τοῦ Ἑλληνος Διδασκάλου.

Ἀθανάσιος Ν. Πέρδικας
Δ)τὴς Α' Δημ. Σχολείου Ἀνδραβίδας

ΠΡΟΤΑΣΙΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΘΝ. Δ)ΛΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Ἀπόσμασμα Πρακτικοῦ
Γ. Συνελεύσεως 30 Ἀπριλίου 1950

Θέμα Δεύτερον: Ὀργανωτικά. Τροποποίησις τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ κ. Παπαευγενίου Π. λαμβάνει τὸν λόγον καὶ λέγει τὰ ἑξῆς.

Ἡ μορφὴ τῆς συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεώς μας, ἀπὸ τῆς Ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον παραμένει ἡ ἰδία. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶναι ἀντίθετον μὲ τὸ ἄξίωμα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς ὅλα «τὰ πάντα ἐκτὸς τῶν βασικῶν περὶ Πατρίδος καὶ Θρησκείας ἰδεῶν, πρέπει νὰ συμορφώνωνται

(συνέχεια εἰς σελ. 6)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 13

Ἐτησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος δραχμαὶ 22.000
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . Δραχ. 800

"DIDASKALIKON VEMA,,
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 13 PATISION ST., ATHENS (GREECE)

"DIDASKALIKON VIMA,,
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: RUE PATISION 13 ATHÈNES (GRÈCE)

⊙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ⊙

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Εὐοίωνον σημεῖον διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν. Ἡ Κυβέρνησις, ὁ κ. Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν συνάδελφός του κατανοοῦντες τὴν θεμελιώδη σημασίαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἀνὰ πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ἰδιαιτέρως τώρα ἐν ὄψει τοῦ ἔργου τῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἐνήργησαν ὅ,τι ἔπρεπε καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἔγκρισιν τῆς πιστώσεως διὰ τὸν διορισμὸν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ νέων διδ)λων.

Βεβαίως τὰ τρομακτικὰ κενὰ δὲν καλύπτονται διὰ τῶν νέων διορισμῶν, θὰ χρειασθοῦν καὶ ἄλλοι, ἐν τοσούτῳ ὅμως σημαντικῶς θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐθνική μας Παιδεία μὲ τὸ νέον αἷμα τὸ ὁποῖον θὰ χυθῇ εἰς τὰς φλέβας της καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτή, ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ τιμὴν δι' αὐτήν.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἐνῷ δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ φωνάζῃ εἰς κεκλεισμένα ὦτα τῶν ἁρμοδίων ζητοῦσα τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, ἀπονέμουσα τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν Κυβερνητικὴν μέριμναν διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ τὴν Ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ λαοῦ μας.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. ΝΟΒΑΝ

Ὁ κλάδος τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν, διότι τὸ αἴτημα τούτου περὶ διορισμοῦ Ἐπιθεωρητῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐδικαιώθη.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νόβας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπουργίας του ἐν ἔτει 1946, διεῖδε τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν διὰ διαγωνισμοῦ, δι' ὃ καὶ ἐθέσπισε τὸν ἰσχύσαντα ὑπ' ἀριθ. 1112 Νόμον.

Ἀσφαλῶς μοῖρα ἀγαθὴ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν, ὥστε ὄχι μόνον νὰ εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ νόμου ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκτελεστὴς τοῦ διενεργηθέντος διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων Ἐπιθεωρητῶν ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας του πίνακος κατερτισθέντος ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ γενικῶς κρατοῦσα ἀναγνώρισις, ὅτι οὐδεμία ἀπόπειρα ἐπηρεασμοῦ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς οὐδαμόθεν ἐπεχειρήθη, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὸν Ὑπουργὸν κ. Νόβαν καὶ διὰ τὸν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων Γεν. Γραμματέα κ. Γ. Ζομπανάκην, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπόδειξιν ὅτι εἰσερχόμεθα, εἰς τὴν ὁμαλότητα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, καὶ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσοπολιτείας καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Νόβας διὰ τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν τοιούτων τῶν δημ)λων αἰτινες κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνήκουσιν εἰς ἐμπεριστάτους ἐκπαιδ. περιφερείας ἀναμφιβόλως ἐγκαινιάζει τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, ἀμέσως μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ εἴχομεν ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ εἰδικῶς ἡ ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔδει νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων κατὰ τρόπον μὴ καταλείποντα οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ ἀμερολήπτου κρίσεως.

Ἤδη τὸ κοπιῶδες ἔργον τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ὅλου θέματος τὸ ἐχειρίσθη ἀντικειμενικῶς μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ λεπτολόγου δικαιοσύνης.

Τοῦτο ἀναγνωρίζεται καὶ ὑφ' ὅλων τῶν ἁρμοδίων Ἐκπαιδευτικῶν κύκλων.

Τοιαῦται ἐνέργειαι τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ θεσμοῦ Ἱκανοποιοῦν ὁμολογουμένως τὸν κλάδον.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκπαιδευτικοὶ μετατεθέντες καὶ ὑπηρετοῦντες ἐνταῦθα εὑρίσκονται χωρὶς στέγην, παρ' ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆται οἰκιῶν.

Οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι ἔχουν ἐνοικιάσει τὰς οἰκίας των, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ προστατεύονται ἀπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν ἐνοικιαστῶν, ὀφείλομεν ὅμως ἐξ ἴσου νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἡ προστασία γίνεται εἰς βάρος ἄλλων περισσότερον ἀθλίων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην μεγαλυτέρας ὑποστηρίξεως.

Πρᾶξις ὑψίστης δικαιοσύνης ἐπιβάλλει, ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δώσῃ μίαν λύσιν δικαίαν καὶ ἀνάλογον πρὸς τὸ βεβαιωμένον κῦρός του.

Ἡ παραχώρησις ἔστω ἑνὸς δωματίου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὑπαλλήλους θὰ ἀπετέλει πρᾶξιν στοιχειώδους δικαιοσύνης.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Τσάτσος θὰ μελετήσῃ σοβαρῶς τὴν περίπτωσιν αὐτήν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΘΑ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἔμπρός» τῆς 4 Ἰουνίου 1950 καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐγράφησαν ἄδικοι κρίσεις κατὰ τῶν Δημ)λων. Μένομεν κατάπληκτοι διὰ τὸ πρόχειρον τῶν κρίσεων, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον αὗται εἶναι κρίσεις ἐκλεκτοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐξεκόπησαν ἐκ τοῦ σώματός μας προβόταις! Ἀλλὰ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λησμονηθῇ οὔτε ὁ ὄγκος τῶν μαρτύρων, οὔτε ἡ συμβολὴ τοῦ πλήθους τῶν δημ)λων, εἰς τὴν διατήρησιν ἀναλλοιώτου καὶ ἁγίας τῆς Ἑλλάδος μας.

Δὲν ὠφελοῦν αἱ ἄδικοι κρίσεις. Ἀντιθέτως ζημιοῦν. Ἐὰν κλονισθῇ τὸ κῦρος τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, ἀνυπολόγιστος θὰ εἶναι ἡ ἐθνικὴ ζημία.

Ο ΚΩΔΙΞ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διότι καὶ ἀποδίδομεν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς αὐτό.

Αἱ πληροφορίαι φέρουν τὴν Κυβέρνησιν σοβαρῶς ἀντιμετωπίζουσαν τὸ πρόβλημα τῶν συντάξεων καὶ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ προληφθῶσιν αἱ ἀδικίαι.

Ἀποκρούοντες τὴν μελετωμένην ἄρσιν τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τῶν συντάξεων, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἓν προκειμένῳ, ὅτι θ' ἀπετέλει μεγάλην ἀδικίαν καὶ θὰ ἐδημιούργει τεραστίας ἐκτάσεως κοινωνικὸν πρόβλημα ἡ τυχὸν ἀποστέρησις τῶν τέκνων καὶ ἰδίᾳ τῶν θυγατέρων τῆς συντάξεως τῶν γονέων των.

Τὸ μέτρον τοῦτο πιθανὸν νὰ εὑρίσκῃ εὔκολον τὴν ἐφαρμογήν του εἰς ἄλλας χώρας ὅπου καὶ αἱ προϋποθέσεις τῆς διαβιώσεως εἶναι λίαν εὐνοϊκαὶ καὶ ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας στηρίζεται ἐπὶ διαφορετικῶν ἀρχῶν τῆς ἑλληνικῆς τοιαύτης.

Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητον ὅπως ὁ ὑπὸ σύνταξιν Κῶδιξ μὴ ἀποστῇ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν δεχόμεθα τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς ἀδίκως ἀπολυθέντας ὑπαλλήλους, βάσει τοῦ Θ' Ψηφίσματος.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἀθῷοι ὅσοι ἐστρατεύθησαν καὶ ἐπολέμησαν γενναίως. Καὶ ἄλλοι μὴ στρατευθέντες ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν γνήσιοι καὶ ἰδανικοὶ Ἕλληνες.

Πάντες οὗτοι κατοχυρούμενοι καὶ διὰ τῆς κρίσεως τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ διδασκαλικὴ οἰκογένεια θὰ τοὺς δεχθῇ εὐχαρίστως.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν θέσεως Ἐπιθεωρητῶν προσῆλθον ὑπὲρ τοὺς 150 Δημ)λοι. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβον τὴν βάσιν ὀλιγώτεροι τῶν πέντε.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ τοῦ στίβου τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων, παρέχει τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ στάθμη τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως ἔχει ἀνέλθει εἰς βαθμὸν ἐπαινετόν, παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀδιαφορίαν τῆς πολιτείας.

Τοῦτο μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ Δημ)λοι ἐπιμορφωνόμενοι συνεχῶς σμιλεύουσιν ἀθορύβως καὶ ἐντατικῶς τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα.

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΩΔΗ

Συζητουμένης τῆς διαμορφώσεως τοῦ Κώδικος περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἠκούσθη τὸ ἀπίστευτον, ὅτι θὰ θεσπισθῇ διάταξις δι' ἧς θὰ καθορίζεται μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντιυπαλληλικῶν μέτρων καὶ τοῦτο:

«Διὰ νὰ τύχῃ συντάξεως ὁ ὑπάλληλος πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας 60 ἐτῶν».

Εἶναι λοιπὸν νὰ μὴν εὐγνωμονῇ ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος τοὺς κυβερνῶντας διὰ τὴν ἄπειρον στοργήν!

"Ενας τρομακτικὸς πόλεμος καὶ μία ἀνταρσία φρίκης, ἀσφαλῶς μᾶς ἔκαμαν γίγαντας, ὥστε τί εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς γίγαντας ἡλικία 60 ἐτῶν; Σφριγηλοὶ καὶ νεάζοντες θὰ φθάσωμεν τὰ 60 ἔτη.

Ἠγωνίσθη ὁ δημόσιος ὑπάλληλος κατέκτησε ἐλάχιστα. Ἤλπισεν εἰς νέας νίκας. Καὶ ὅμως τοῦ ἀφαιροῦνται καὶ τὰ ἐλάχιστα.

Ἀλλὰ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ ἀμφισβήτησις τῶν κεκτημένων τοὐλάχιστον.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιεύεται πρότασις τοῦ Συνδέσμου Δημοδιδασκάλων Χίου περὶ ἱδρύσεως παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Ὀργανώσεως Γραφείου Μερίμνης, μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ζητημάτων, ἅτινα τοὺς ἀπασχολοῦσιν ἀτομικῶς.

Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου μᾶς εὑρίσκει κατ' ἀρχὴν συμφώνους, καθ' ὅσον ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ὑπὸ τὴν σημερινήν της διάρθρωσιν, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπικεκράσῃ εἰς τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν καὶ τὴν ἔγκαιρον διεκπεραίωσιν τῶν πολλαπλῶν ἀτομικῶν ὑποθέσεων τῶν συναδέλφων. Τὴν λειτουργίαν δὲ μιᾶς τοιαύτης ὑπηρεσίας ἔχει ὑπ' ὄψιν της καὶ τὴν τοποθετεῖ εἰς τὸ θέμα περὶ ἀποκτήσεως τοῦ Μεγάρου τῆς Ὁμοσπονδίας. Μέχρις ὅτου ὅμως πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόκτησις τοῦ μεγάρου, συμφέρουσαν καὶ ἐξυπηρετικὴν θεωρεῖ τὴν πρότασιν. Ἂς τὴν προσέξουν λοιπὸν οἱ Σύλλογοι κατὰ τὰς συζητήσεις των ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ΚΒ' Γεν. Συνελεύσεως.

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΣΕΒΑΣΜΟΝ

«Ἀνήκω εἰς τὴν ΑΔΕΔΥ καὶ πειθαρχῶ εἰς τὰς ἐντολάς της· ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου Χίου πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην, ἐπιχειροῦντα νὰ ἐκβιάσῃ λύσιν τῆς τελευταίας ἀπεργίας.

Δὲν θὰ ἠθέλαμεν ποσῶς νὰ δημιουργοῦνται τοιαῦτα λυπηρὰ ἐπεισόδια μεταξὺ ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν παραγόντων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πάντοτε μέν, περισσότερον ὅμως σήμερον ἀναμένεται ἡ ποθητή μας ἀνασυγκρότησις.

Νομάρχης καὶ Δημ)λος καλοῦνται σήμερον εἰς εὐρύτατον στάδιον ἀνορθωτικῆς προσπαθείας, τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ θὰ εἶναι ἀνείλογοι μὲ τὴν ἐπιτευχθησομένην πολύτιμον ἀμφοτέρων τῶν παραγόντων τούτων συνεργασίαν.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν καὶ ἡ ἀξίωσις ἡμῶν ὅπως ὁ δημ)λος καὶ τὸ ἔργον του τύχουν τοῦ ἐπιβαλλομένου σεβασμοῦ καὶ τῆς θερμῆς συμπαραστάσεως τῶν ὀργάνων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἀντίθετος ἄποψις δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀσφαλῶς τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς. Ἐτονίσαμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ταπεινώσεις καὶ ἄδικοι διακρίσεις εἰς βάρος τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως δημιουργοῦν κατάστασιν ἥκιστα ἐξυπηρετοῦσαν τὸ κοινὸν συμφέρον.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΘΝ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 4)

πρὸς τὰς ἑκάστοτε δημιουργουμένας συνθήκας». Τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πολιτείαν μας, εἶναι ἤδη οὐχὶ ἀνεκτόν. Κοινωνία καὶ Πολιτεία ἀνεγνώρισαν ἤδη, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα. Τοῦτο ὡρίμασε τόσον, ὥστε αὔριον συνέρχεται ἐνταῦθα συνέδριον τῶν κ. κ. Νομαρχῶν μὲ Πρόεδρον τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου καὶ θὰ ἐξετασθῇ ἡ εὐρυνσις τῶν δικαιωμάτων τῶν κ. κ. Νομαρχῶν καὶ συνεπῶς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Βορείου Ἑλλάδος. Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος, ἡ Γενικὴ Διοίκησις Βορείου Ἑλλάδος θὰ λύῃ πλεῖστα ὅσα ζητήματα τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λειτουργωναύτῆς,ζητήματα τὰ ὁποῖα λύονται ἤδη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν θεσπίζεται ἤδη νέον σύστημα διοικήσεως, πρέπει καὶ ἡ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσίς μας νὰ παρομείνῃ ἡ ἰδία; Τὰ ζητήματα τοῦ συναδέλφου Ὀρεστιάδος τὰ ὁποῖα θὰ λύσῃ ἡ Γενικὴ Διοίκησις Βορείου Ἑλλάδος, ποῖος θὰ τὰ προωθήσῃ;

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐν συντομίᾳ λόγους νὰ ἱδρυθῇ ἐνταῦθα μὲν Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Μακεδονίας— Θράκης, ἐν Ἀθήναις δὲ Συνομοσπονδία. Νομίζω, ὅτι τὸ τοιοῦτον καλὸν εἶναι νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους γεωγραφικὰς περιφερείας.

Διὰ τοῦτο προτείνω ἵνα ἡ συνέλευσίς μας δεχθῇ καὶ ὑποβληθῇ πρότασις ἵνα εἰς τὸ 2ον θέμα «Ὀργανωτικὰ» τῆς ἡμερησίας Διατάξεως τῆς ΚΒ' Γενικῆς Συνελεύσεως μας συμπεριληφθῇ καὶ τροποποίησις τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μας.

Καταλήγων ὁ κ. Παπαευγενίου λέγει ὅτι ἡ πρότασίς του δὲν θὰ παρεξηγηθῇ παρ' οὐδενὸς διότι γίνεται διὰ τῆς συνδικαλιστικῆς ἱεραρχίας καὶ ἐλπίζει ὅτι, οἱ διδασκαλικοὶ σύλλογοι θὰ δεχθοῦν τὴν γνώμην του διότι εἶναι ἐνδεδειγμένον ἐκ τῶν δημιουργηθεισῶν τοπικῶν συνθηκῶν.Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Η ΚΒ'. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ κλάδου πρέπει νὰ εἶναι καθολική. Οὐδεὶς τῶν Συλλόγων ἐπιτρέπεται νὰ ἀπουσιάσῃ. Νὰ καταβληθῶσιν ἐγκαίρως αἱ δέουσαι προσπάθειαι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν Ἐμποδίων.

Οἱ καιροὶ εἶναι κρίσιμοι. Ἡ ἀποχὴ θὰ εἶναι ταύτόσημος τῆς λιποταξίας ἐν ὥρᾳ ἀγῶνος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ἐκπαιδεύσεως καὶ πρώην καθηγητοῦ τοῦ Πειρ. Σχ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Τσίριμπα, ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, διὰ πάντα ἐκπαιδευτικόν, ἐργασία, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ».

Ὁ συγγραφεύς, διαιρεῖ τὸ ἐξ 74 σελίδων βιβλίον του εἰς δύο μέρη: Τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν. Εἰς τὸ πρῶτον, ἀναπτύσσεται ἡ ταραστία ἀξία τοῦ θεσμοῦ καὶ οἱ λόγοι τῆς ἐφαρμογῆς του. Εἰς τὸ δεύτερον, ὑποδεικνύεται ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναγνώρισις, καὶ ὑπὸ τῶν πλέον διστακτικῶν, τῆς παιδαγωγικῆς σημασίας καὶ τῆς ἀναμφισβητήτου συμβολῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν μ. κοινοτήτων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς, προσδίδει τὴν ἰδιαζουσαν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου τούτου διὰ τὴν ἐποχήν μας. Ἐὰν δέ, εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ περιεχομένου του, προστεθῇ καὶ ἡ καλαισθητικὴ ἐμφάνισις τοῦ βιβλίου, τὸ ὅλον ἔργον, ὁμολογουμένως, εἶναι τελειότατον.

ΑΙ ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Τοῦ συναδέλφου κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ,
Ἀντιπροέδρου Συλλόγου Ρεθύμνης

Ἔκδηλος ἔχει καταστῆ πλέον ἡ ἀξίωσις, ὅπως, μὴ ἀνατίθενται εἰς τοὺς διδασκάλους ὑπηρεσίαι ἔξω σχολικαί, ἀλλότριαι πρὸς τὸ καθαρῶς σχολικὸν τῶν ἔργον. Ἡ ἀνάγκη τοῦ μὴ ἐπιφορτισμοῦ των ἔχει τονισθῇ εἰς ἄρθρα συναδέλφων, ἔχει ἀνακινηθῇ εἰς ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις, εἰδικώτερα δὲ διὰ τὴν περιφέρειαν Κρήτης διετυπώθη ἡ εὐχή, εἰς τὸ Παγκρήτιον Παιδαγωγικὸν Συνέδριον τοῦ π. Νοεμβρίου, ἀφοῦ κατὰ κόρον συνεζητήθη ἡ μεγάλη αὐτὴ πληγὴ τοῦ διδασκαλικοῦ Κλάδου ὅπως παύσῃ ἡ Πολιτεία ἀναμιγνύουσα τοῦτον εἰς ἔργα καὶ ὑπηρεσίας ξένας πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τῶν διδασκάλων. Ἀναγνωρίζομεν τὰ κενὸν ὅπερ ἀναγκαίως θέλει προκύψῃ ἰδίως εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τῶν χωρίων τῆς ὑπαίθρου. Ἀλλὰ καὶ πιστεύομεν ὅτι κάλλιστα δύναται ὁ διδ)λος νὰ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου χωρικοῦ χωρὶς ἡ Πολιτεία νὰ ὑφίσταται ζημίαν. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει πυκνωθῇ ἡ τάξις τῶν ἐγγραμμάτων καὶ ὅλαι αἱ Κοινότητες βρίθουν ἀπὸ πληθὺν τελειοφοίτων Γυμνασίων προθύμων νὰ προσφέρωσιν πᾶσαν ὑπηρεσίαν ὅπου δεῖ. Ἀλλὰ καὶ ἡ μακρὰ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῶν πολιτῶν, ἡ πλουσία πεῖρα τῆς ζωῆς μὲ τὴν ἀλματώδη πολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τῆς Κοινωνίας, ἔχει ὁπλίσει τοὺς πολίτας ἀκόμη καὶ εἰς τὰ χωρία, μὲ ἱκανότητας καὶ πνευματικὰς δυνάμεις ὑπὲρ ἀρκετάς, ἵνα ἀναλάβωσιν καὶ φέρωσιν εἰς πέρας πᾶν ἀνατιθέμενον εἰς αὐτοὺς λειτούργημα.

Ἡ ἐπιθυμία μάλιστα τῶν τελευταίων δι' ἀνάμιξίν των εἰς τὰ κοινὰ ἀποτελεῖ ἐχέγγυον διὰ μίαν ἐπιμελῆ, τιμίαν καὶ εὐσυνείδητον προσπάθειαν ἐκ μέρους των.

Ἐὰν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνάμιξις τῶν λοιπῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καθίσταται ἐπιτακτική, διὰ τοὺς διδ)λους καθίσταται ἐπιτακτικὸν τὸ ἀντίθετον.

Πανταχόθεν ἀναγνωρίζεται καὶ ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται ὅτι τὸ διδασκαλικὸν λειτούργημα δὲν εἶναι ἐπάγγελμα ἀλλὰ «Ἀποστολή». Ἀκόμη τὸ ἔργον τῆς Ἀγωγῆς στηρίζεται προπαντὸς εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν μαθητῶν καὶ τῶν γονέων πρὸς τοὺς διδ)λους.

Πῶς ὅμως θὰ διατηρηθῶσιν ἄθικτοι καὶ ἀλώβητοι οἱ δύο αὐτοὶ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τοῦ Παιδευτικοῦ οἰκοδομήματος, ὅταν διὰ τῆς ἀναμίξεώς των οἱ διδάσκαλοι εἰς Ἐπιτροπάς, φορολογικάς, φοροτεχνικάς, Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ τὸν καθορισμὸν ἀπόρων, Ἐπιτροπὰς Διανομῶν, Γεωργικοῦ Ἐφοδιασμοῦ, Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπάς, κ.λ.π. κ.λ.π. συντελῶσιν ἀκουσίως των βεβαίως εἰς τὴν πρόκλησιν διαστάσεως μεταξὺ αὐτῶν καὶ μερίδος ἔστω τῆς κοινωνίας τοῦ χωριοῦ των ποὺ εἶναι καὶ γονεῖς τῶν μαθητῶν των;

Μοιραίως ἡ σύγκρουσις τῶν συμφερόντων ἤτις προκαλεῖται διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν, ποὺ δὲν εἶναι δι' ὅλους εὐμενεῖς δημιουργεῖ ψυχρότητας, ἀναπτύσσει ἔριδας καὶ ἐχθρότητας, συντελεῖ εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων Διδασκάλων καὶ Γονέων, διακόπτει τὴν συνεργασίαν Σχολείου καὶ Οἰκογενείας καὶ ἐπιφέρει κλονισμὸν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν μικρῶν μαθητῶν πρὸς τοὺς διδ)λους των.

Τὸ συμφέρον ὅθεν τῆς Πολιτείας, ἐὰν ἐνδομύχως ἐνδιαφέρεται διὰ μίαν ἀρτίαν βασικὴν λαϊκὴν μόρφωσιν, εἶναι, νὰ ἀποφεύγῃ νὰ ἀναμιγνύῃ τοὺς λειτουργοὺς τῶν Δημοτικῶν σχολείων εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐξωσχολικά, ποὺ συντελοῦν εἰς τὴν διάβρωσιν τοῦ κύρους των καὶ μειώνουν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην, ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην τῆς Κοινωνίας.

***

Ἀφορμὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω μοῦ ἔδωσεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 349/27-2-50 ἔγγραφον τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Ρεθύμνης ὅπερ μὲ καθώριζεν ὡς μέλος τῆς ὁμωνύμου Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητός μου. Στηριζόμενος εἰς τὴν πεῖραν μου ἤτις εἶναι πικρὰ διὰ συμμετοχήν μου εἰς παρομοίας Ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 6 τοῦ ἀπὸ 21-8-45 Β. Δ. εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α. Ν. 388/45 «περὶ συστάσεως Κέντρων Κοιν. Προνοίας» ἔχον οὕτω: 6) Τὸ λειτούργημα εἶναι ὑποχρεωτικὸν καὶ ἄμισθον. Ἀποποίησις ἢ παραίτησις ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἀποχρώντας λόγους ἐκτιμωμένους κυριαρχικῶς παρὰ τοῦ οἰκείου Κέντρου Κοιν. Προνοίας». Ἀπηύθυνα τὸ ὑπ' ἀριθ. 12/12-3-50 ἔγγραφον πρὸς τοῦτο ἔχον οὕτω:

Πρὸς
τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας Ρεθύμνης

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 349/27-2-50 ἀποφάσεως ὑμῶν «περὶ διορισμοῦ μου ὡς τακτικοῦ μέλους Ἐπιτροπῆς Κοιν. Προνοίας Νεὼς Ἀγ. Βασιλείου» ὅτι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸν λίαν τιμητικὸν τοῦτον διορισμὸν διὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

α) Διότι ἡ συμμετοχή μας εἰς τοιοῦτου εἴδους Ἐπιτροπὰς Κοινοτήτων δημιουργεῖ προστριβάς, ψυχρότητας καὶ μίση μεταξὺ διδασκάλων καὶ γονέων μαθητῶν, συντελεῖ εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν σχέσεων καὶ προκαλεῖ τὸν κλονισμὸν τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν δευτέρων πρὸς τοὺς πρώτους μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάπτυξιν ἀτμοσφαίρας ὄχι ἐποικοδομιτικῆς διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς.

β) Διότι, δύναται ἡ θέσις τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν εἰρημένην Ἐπιτροπὴν νὰ βοηθῇ εἷς ἕτερον χωρικὸν γνωρίζοντα κάλλιον αὐτοῦ, τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῶν ὁμοχωρίων του.

γ) Διότι, δὲν ὑπάρχει διαθέσιμος χρόνος διὰ τοὺς διδασκάλους ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τῆς ὑγείας των, διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου ὅλων συλλήβδην τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει σχετικὸς Νόμος.

δ) Διότι ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀνάγεται εἰς κύκλον ὑπηρεσίας ἀλλότριον πρὸς τὸν τοῦ σχολείου.

ε) Διότι εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον ἑλς τοὺς διδασκάλους νὰ ἐπωμίζωνται τὸν φόρτον τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου ὅλων τῶν πάσης φύσεως κρατικῶν εἰς τὰς Κοινότητας ὑπηρεσιῶν, δίκην Πρσκτόρων, ἄνευ ἰδιαιτέρας ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἠθικῆς τινος ἐκ μέρους αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰδίου Κράτους ἀναγνωρίσεως.

Παρακαλῶ ὅθεν ὑμᾶς ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἀντικατάσίν μου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου

. . . . . .

Τὸ Κέντρον Ρεθύμνης ἀπαντήσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 551/22-3 50 ἐγγράφου του: «ἀδυνατεῖ νὰ ὁρίσῃ ἕτερον μέλος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἀναλάβω καθήκοντα». Δὲν δέχεται συνεπῶς τὴν ἀποποίησίν μου.

***

Τὸ ζήτημα εἶναι εὐρύτερον πολυπλοκώτερον καὶ βαθύτερον ἀπὸ ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Δὲν ἀφορᾷ τὸν ὑποφαινόμενον, ἀλλὰ τὰς χιλιάδας τῶν συναδέλφων, οἵτινες διεσκορπισμένοι ἀνὰ τὰς Κοινότητας τῆς ὑπαίθρου Ἑλλάδος, στενάζουν καὶ φθίνουν, ὑπὸ τὸν ἀφόρητον φόρτον τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ἔργου ὅλων τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, παρὰ τὸ κοπιῶδες, πολύμοχθον καὶ δυσχερέστατον ἔργον τῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀπορροφήσεως των ὑπὸ τοῦ καθαρῶς σχολικοῦ ἔργου.

Εἶναι ζήτημα χρῆζον ριζικῆς θεραπείας.Ἀποτελεῖ πυορροοῦσαν πληγὴν εἰς τὸ κατάφορτον ἀπὸ καθήκοντα καὶ εὐθύνας διδασκαλικὸν λειτούργημα, ποὺ ἀπαιτεῖ θεραπείαν ἐπείγουσαν.

Πληθὺς διδ)λων ἔχουν κατηγορηθῇ καὶ συρθῇ εἰς τὰ Δικαστήρια ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν ἐξ αἰτίας τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς ποικιλωνύμους Κοινοτικὰς Ἐπιτροπὰς Διανομῶν. Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Κρήτης ἀπηγόρευσεν τὴν συμμετοχὴν μας εἰς αὐτὰς λόγῳ τοῦ ἀδιεξόδου ποὺ ἐδημιουργήθη. Ὁ ὑποφαινόμενος χωρὶς νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς παρομοίαν Ἐπιτροπήν, χωρὶς νὰ ὑπογράψῃ καταστάσεις καὶ νὰ ἔχῃ γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως ὁλίγου δεῖ νὰ καταβάλῃ ἐξ ἰδίων 388.000 δραχ. αἰτινες κατελογίσθησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συμμετεῖχεν ἀφοῦ εἶχε διαταχθῇ ἡ μὴ συμμετοχή του, διότι τὸ Ἐπαρχιακὸν Κέντρον Ἐφοδιασμοῦ ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἔκρινε καλὸν νὰ συμπεριλάβῃ τὸν διδάσκαλον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν —ὅλως ἐπιπολαίως ἐνεργοῦν—διότι ὑπῆρξε κάποτε τοιοῦτος καὶ διότι τὰ ἄλλα μέλη ἦσαν ἰδιῶται τὸ Ταμεῖον ἔστρεψε τὴν προσοχήν του πρὸς τὸν διδάσκαλον διὰ τὴν εἴσπραξιν. Ποῦ νὰ ταλαιπωρηθῇ κυνηγῶντας ἰδιώτας; Ὁ μισθός μου—τοῦ δασκάλου—ἦτο πρόχειρος. Ἔπειτα ἀπὸ ταλαιπωρίας δύο ἐτῶν κατώρθωσα νὰ ἀπαλλαγῶ τῆς λίαν ὀχληρᾶς αὐτῆς περιπετείας.

Φρονῶ λοιπὸν ὅτι εἶναι καιρὸς οἱ διδάσκαλοι νὰ μείνουν ἀδέσμευτοι καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ ποικιλόμορφα ζιζάνια, ποὺ σπείρονται ἑκάστοτε εἰς τὸν πλήρη τριβόλων δρόμον των καὶ ἀνακόπτουν οὕτω τὴν πρὸς παιδαγωγικὴν ἀπόδοσιν καὶ ἐπιστημονικὴν των ἐξέλιξιν ἔφεσιν. Πρέπει νὰ μείνουν μακρὰν πάσης ἐξωθεν ἐπιρροῆς. Καὶ πρὸς τοῦτο καλοῦνται ὅπως συμβάλλωσιν: 1) Ἡ Διδ)κὴ Ὁμοσπονδία 2) Ὁ Ἐκπαιδ. Σύμβουλος καὶ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ. Ὑπουργείου κ. Ζομπανάκης ὅστις παρίστατο εἰς τὸ Συνέδριον Χανίων καὶ ἤκουσε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Κλάδου 3) ὁ σίρετός μας κ. Κωτσίκης 4) οἱ κατὰ τόπους Σύλλογοι.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ νομισθῇ ὅτι ζητοῦμεν νὰ ἀπομονωθῇ ὁ διδ)λος ἀπὸ πᾶσαν φιλανθρωπικὴν ἢ κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν, διότι τὴν ἐνεργὸν συμμετοχήν του εἰς τοὺς τομεῖς τούτους θεωροῦμεν καθῆκον του. Ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχώμεθα ἀδιαμαρτυρήτως τὴν ἀγγάρευσίν μας ἀπὸ τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀλλοτρίων ἔργων. ***Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος*** νὰ παύσῃ νὰ ἀναθέτῃ φορολογικὰς ὑποθέσεις. ***Τὸ Κέντρον Προνοίας*** νὰ μὴ ἀναμιγνύῃ τοῦτον εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς Καθορισμοῦ ἀπόρων. Πλὴν τῶν ἄλλων λόγων δὲν εἶναι ὁ διδάσκαλος ἁρμόδιος πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ οἱ ὁμοχώριοί των. Συμβαίνει ὁ διδάσκαλος νὰ εἶναι ξένος ἢ ἀρχάριος καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃ οὔτε κατ' ὄψιν τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου. Τότε φυσικὸν εἶναι νὰ ἀποφαίνεται κατ' ἀπομίμησιν τῶν λοιπῶν μελῶν. Τοῦ ἐπιρρίπτεται δὲ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης διότι οἱ ἄλλοι πρὸς δικαιολόγησιν εἰς τυχὸν παραπονουμένους λέγουν: «ὁ δάσκαλος τό 'καμε!!» «Δὲν πταίω 'γώ!» κλπ.

Ἡ πρέπει διὰ νόμου νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἀνάμιξίς μας εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ἢ ἐπὶ τέλους νὰ ἀφεθῇ προαιρετικὴ ἡ συμμετοχή μας καὶ νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀποποιήσεως ἐκ μέρους μας.

ΤΕΡΜΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΔΙΕΝΕΞΙΝ

Γνωστὴ εἶναι εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Δ. Β. ἡ μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκπαιδευτικὴ» ἀντιδικία τοῦ ὑποφαινομένου.

Ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα κρατήσασα ὀξύτης εἰς τὴν διένεξιν, ταύτην ἔτυχεν τῆς δικαίας ἐπικρίσεως πολλῶν συναδέλφων.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» διὰ τῶν κατ' ἐξακολούθησιν εἰς βάρος τοῦ ὑποφαινομένου δημοσιευμάτων της οὐ μόνον ἠθέλησε νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀρχαιοελληνομάθειαν ἡμῶν, δι' ἣν ἄλλως τε οὐδέποτε ἐκαυχήθημεν, ἐξ ἄλλου δὲ οὔτε φιλολογικὴν εἰδίκευσιν φέρομεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔστω ἁπλῆν ἑλληνοπρέπειαν τοῦ ὕφους μας, ὅταν γράφωμεν, ἠθέλησε νὰ ἀμφισβητήσῃ, δι' ἐπιχειρημάτων ἐστερημένων παντάπασιν σοβαρότητος.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἡμῶν, τὰς λοιδωρίας τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀντηλέγξαμεν περιωρισμένως μέν, διὰ δημοσιευμάτων ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῆς ὁμοσπονδίας, ἐν πλάτει δὲ καὶ μήκει, δι' αὐτοτελοῦς δημοσιεύματος ἐν σχήματι βιβλίου κυκλοφορήσαντος ἐπ' ἐσχάτων.

Εἰς τὸ ἐν σχήματι βιβλίου κυκλοφορῆσαν τελευταίως πολυσέλιδον αὐτοτελὲς δημοσίευμά μας, δι' οὗ προέβημεν εἰς ἀναίρεσιν τῶν καθ' ἡμῶν ἀβασίμως διατυπωθεισῶν κατηγοριῶν τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκπαιδευτικὴ», πέραν τοῦ δέοντος ἐπεκταθέντες, ὑπήξαμεν ἐπικινδύνως παράτολμοι διατυπώσαντες ἐν ἀσυγκρατήτῳ σφοδρᾷ γλώσσῃ καὶ χαρακτηρισμοὺς πράξεων, δι' οὓς καὶ ἤχθημεν παρὰ τῶν ἀδικηθέντων δοσίδικοι ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Πρᾶξις καθήκοντος ἦτο διὰ τὸν διευθυντὴν τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» κ. Σουλιώτην καὶ διὰ τὸν συνεργάτην τοῦ περιοδικοῦ κ. Παπαευθυμίου νὰ μὴ θέσωσι «θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη των», διὰ τὰ πεπραγμένα καὶ τὴν διαγωγήν των, ἵνα τοιουτοτρόπως μὴ εὑρίσκωνται εἰς ὑποδικίαν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κλάδου, δι' ἐπιριφθείσας κατ' αὐτῶν κατηγορίας, αἵτινες γενόμεναι εὐρέως παραδεκταὶ ἐξημίουν τὴν ὑπόληψίν των.

Διὰ τὸν συνάδελφον κ. Σουλιώτην θὰ ἦτο καταφώρως ἄδικον, ἐὰν νῦν ἐξ ὅσων ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, ἔχομεν, δὲν ἀνεγνωρίζομεν, ὅτι πράγματι καὶ ἤδη ὑφίστανται, ἀλλὰ καὶ ἐπί τινα εἰσέτι χρόνον θὰ ὑφίστανται κωλύματά τινα, ὥστε νὰ μὴ δύναται οὗτος νὰ ὁμιλήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

Παρόμοιοι ἐμποδιστικοὶ λόγοι δὲν ὑπῆρχον καὶ διὰ τὸν κ. Παπαευθυμίου.

Ὅταν κατ' αὐτοῦ ὑπέβοσκε μία κατηγορία, ἀπέρρεε διὰ τοῦτον ὑποχρέωσις νὰ μὴ ἐμφράξῃ διὰ «φυλακῆς» τὰ χείλη του νὰ ἀδιαφορήσῃ καὶ νὰ μὴ ἀπαντήσῃ.

Ὅταν οὗτος μελανειμονῇ διὰ δύο του τέκνα τὰ ὁποῖα προσεφέρθησαν εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, ὅταν ἐπὶ ἑξαετίαν ὅλην (1919—1924) ὑπῆρξε διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης καθημερινῆς ἐφημερίδος «Πρόμαχος» τὴν ὁποίαν ἐφημερίδα διὰ τοῦ αὐτοῦ τίτλου ἐπανεκδίδει ἐν μεγάλῳ σχήματι ὡς ἑβδομαδιαίαν καὶ τετρασέλιδον καὶ μεταπελευθερωτικῶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὤφειλε νὰ ἀντείπῃ εἰς ὅ,τι βούκοιενον ἐφέρετο ὡς κατηγορία, κατ' αὐτοῦ ἐστραμμένη.

Δι' ἡμᾶς, ἀδιαφόρως πρὸς ταῦτα, ἤδη, ὅτε τὰ πράγματα ἀπεκαθάρθησαν, καὶ αἱ ἀμφιβολίαι δὲν ὑφίστανται, ἐκατέρωθεν χρέος εὑρίσκομεν τὴν μὴ ἀποσιώπησίν μας ἐπὶ ταῦτα, διὰ τὴν ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν ἀποκατάστασιν.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπικρίσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» τὰς ἐν τῷ τελευταίῳ της φύλλῳ καθ' ἡμῶν φερομένας, ὅτι δηλαδὴ αἱ κατ' αὐτῆς καὶ τῶν συνεργατῶν της ἰσχυρίσεις μας προῆλθον ἐξ οὐχὶ ἀγαθῆς προαιρέσεως, ὅτι ἐν σαφεῖ γνώσει καὶ ἐπιγνώσει τῆς ἀναληθείας τῶν διαδόσεων διατελοῦντες παρὰ συνείδησιν καὶ ἐξ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ ΠΑΤΡΩΝ

Τὴν 3ην τοῦ τρέχοντος μηνὸς Μαΐου ἐν τῷ Δημοτικῷ Σχολ. Κάτω Ἀχαΐας Πατρῶν ἔλαβε χώραν παιδαγωγικὸν συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Πατρῶν κ. Γ. Σπετσιέρη, εἰς ὃ μετέσχον ὑπερτεσσαράκοντα δημοδιδάσκαλοι τῆς κωμοπόλεως καὶ περιχώρων. Παιδαγωγικὰ θέματα ἄπτινα ἀπησχόλησαν τὸ συνέδριον τοῦτο ἦσαν τὰ ἑξῆς:

α') Ἀνάπτυξις σχολικῆς ζωῆς ἐν συσχετίσει καὶ μετὰ ἀγωγῆς πολίτου.

β') Ἐφαρμογὴ διδασκομένων διὰ τεχνικῶν.

γ') Ἐλευθέρα ἀνάγνωσις καὶ ἐλεύθεραι ἀνακοινώσεις.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς λοβὼν ἐν ἀρχῇ τὸν λόγον μεταξὺ ἄλλων λέγει, ὅτι τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων σκοπὸς εἶναι ἡ ἐπὶ ἠθικῶν βάθρων ἐδραίωσις τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Ὁ σκοπὸς οὗτος δὰτις θέτει τὸν διδάσκαλον πρῶτον μαχητὴν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ πνεύματος κατὰ τῶν ὑλιστικῶν τάσεων τοῦ καιροῦ μας, εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερος ἐκείνου τῶν ὑλικῶν διευκολύνσεων καὶ ὑλικῆς ἀνόδου τοῦ ἀτόμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπουν τὰ συνέδρια τῶν ποικιλωνύμων συνεταιριστικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων.

Ἀκολούθως εἰσηγεῖται τοῦ πρώτου θέματος «Ἀνάπτυξις τῆς σχολικῆς ζωῆς ἐν συσχετίσει καὶ μετὰ ἀγωγῆς πολίτου» ὁρίζονται ὁ κ. Ι. Λινάρδος καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρία Σακκαλῆ. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πρώτου εἰσηγητοῦ ἐκκινεῖ, ὡς ἀπὸ κεντρικῶν ἰδεῶν, ἀπὸ τῶν δύο ἀπαιτήσεων τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ὅτι τὸ σχολεῖον δὲν πρέπει νὰ εἶναι τόπος μαθήσεως, ἀλλὰ καὶ παιδαγωγεῖον τῶν μελλόντων πολιτῶν καὶ ὅτι οἱ σχολικοὶ νόμοι εἰς τὴν μικρὰν τῶν λαϊκῶν παιδευτηρίων κοινωνικὴν κυψέλην δέον νὰ μὴ ἐπιβάλλωνται πρὸς τήρησιν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, ἀλλὰ νὰ ἐκπηγάζουν σὺν τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς αἰσθητῆς εἰς τοὺς μικροὺς τροφίμους ἀνάγκης πρὸς εὔρυθμον σχολικὴν ζωήν.

Ἡ δεσποινὶς Μαρία Σακκαλῆ ὁμιλεῖ ἐκτενῶς περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οἱ μαθηταὶ θὰ θεσπίσουν ἀφ' ἑαυτῶν νόμους εὐκοσμίας, ἀλληλεγγύης, ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ καθαριότητος, τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνουν ὁμάδες ἐπὶ τούτῳ καταρτιζόμεναι ὑπὸ τῆς σχολικῆς κοινότητος.

Ἡ δημοδιδασκάλισσα Κούλα Γιανάρου ἐνδιατρίβει περισσότερον εἰς τὸ πῶς θὰ συγκροτῶνται αἱ διάφοροι μαθητικαὶ ὁμάδες καὶ ποῖα τὰ ἔργα δι' ὧν θὰ ἐπιφορτίζωνται αὗται, ἵνα προκύψουν εὐμενεῖς ὅροι συγκροτήσεως σχολικῆς ζωῆς, δυναμένης νὰ αὐτοβελτιοῦται καθημερινῶς πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς.

Ὁ κ. Ἀθαν. Μπακρώζης διευθυντὴς τοῦ Δηματικοῦ Σχολείου Κάτω Ἀχαΐας, εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν προσθέτει, ὅτι ἡ ἀγωγὴ τοῦ μέλλοντος πολίτου εἰς ὅλας μὲν τάξεις τοῦ λαϊκοῦ σχολείου δέον νὰ ἐπιδιώκηται διὰ τῶν καθ' ἕκαστον μαθημάτων, εἰς δὲ τὰς δύο ἀνωτέρας φρονεῖ, ὅτι καιρὸς πλέον νὰ εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ εἰδικὸν μάθημα «Ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολίτου».

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ὅσων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐλέχθησαν εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ θεσμὸς τῶν σχολικῶν κοινονήτων ἀναρριπίζει τὸν ἐγωϊσμόν, ἀτομισμὸν καὶ τὸ φίλαρχον τῶν μικρῶν μαθητῶν, ἐλαττώματα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀντικατέστησε τοῦτον εἰς τὴν σχολικὴν πρᾶξιν διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κληθεισῶν ἀπροσώπων μαθητικῶν ὁμάδων, ἀναπτύξας ἀκολούθως διεξοδικώτατα τὸ ἔργον καὶ τὰς εὐθύνας τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

Εἰσηγεῖται κατόπιν τοῦ μὲν δευτέρου θέματος ὁρισθεὶς οἱ Ι. Ἀνδρεόπουλος δημ)λος Κάτω Ἀχαΐας καὶ Χρ. Ρεμπούτσικας, τοῦ δὲ τρίτου ἡ Μαρία Σπανοπούλου δημοδιδασκάλισσα καὶ αὐτὴ Κάτω Ἀχαΐας.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς μετὰ τὰς εἰσηγήσεις τῶν ἀνωτέρω παρέχει καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων τὰ φῶτα τῆς μακρᾶς του πείρας.

Ἅμα τῇ λήξει τοῦ συνεδρίου ὁ κ. Ἀθ. Μπακρώζης εὐχαριστεῖ τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Κάτω Ἀχαΐας, ἐπειδὴ διὰ τῆς συγκροτήσεως παιδαγωγικοῦ συνεδρίου ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ αὐτῶν, ἐτίμησε πράγματι τὴν κωμόπολίν των, καὶ ἐκ μέρους τῶν διδασκάλων τῶν μετασχόντων εἰς τὸ συνέδριον διότι παρέσχεν εἰς τούτους τὴν ὡραίαν αὐτὴν εὐκαιρίαν, νὰ παρακολουθήσουν διεξοδικὴν ἀνάπτυξιν θεμάτων τόσον μεγάλης σημασίας διὰ τὴν σχολικὴν πρᾶξιν.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῇ, ὅτι τὸ ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ τοπικὸν παιδαγωγικὸν συνέδριον εἶναι ἓν τῶν ὀλίγων τοῦ εἴδους του, ἅτινα τερματίζουν τὸ ἔργον των ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπὸ τῆς καθαρῶς πρακτικῆς πλευρᾶς τοσοῦτον ἐπιτυχῶς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνεκροτήθη τοῦτο, ὀφειλομένη καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους βεβαίως, κυρίως ὅμως εἰς τὴν λεπτότητα μεθ' ἧς διηύθυνε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Γερ. Σπετσιέρης, ἀξίζει πράγματι τῆς δικαίας ἐξάρσεως.

Ἰωάν. Ἀνδρεόπουλος
Δημ)λος Κάτω Ἀχαΐας

ΤΟ ΥΦΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΣΧΟΛΙΚΑΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ

Τὸ νέον σύστημα διαιτοθεραπείας μὲ χυλὸν σίτου, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει ὁ ἰατρὸς κ. Α. Κούζας διεδόθη εὐρύτατα μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰς Ἀθήνας, εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ ἐπαρχίας, χιλιάδες ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ στομάχου, ἐντέρων, ἥπατος, νεφρῶν καὶ πλεῖστοι ὅσοι ἐφαρμόσαντες ὀλίγας ἡμέρας τὴν δίαιταν ὠφελήθησαν προληπτικῶς, καθαριζόντος τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος καὶ ἀποτοξινοθέντος τοῦ ὀργανισμοῦ των.

Ἕνεκα τούτων τὸ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τῆς πράξεώς του 86—19)11)49 «... ἐν τῷ βιβλίῳ ἀναπτύσσεται εὐλήπτως καὶ πειστικῶς ὅτι πλεῖσται ἀσθένειαι, γαστρῖτις δυσκοιλιότης κλπ. εἶναι παθογόνος αἰτία πολλῶν ἄλλων νόσων, λόγῳ τοξινώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξ ἀπορροφήσεων ἀπὸ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος, Ἐξηγεῖται ἐν αὐτῷ πῶς γίνεται ἡ τοξίνωσις, πῶς ἐπιδρᾷ θεραπευτικῶς ἡ χολοσιτοδίαιτα καὶ παρέχονται ὁδηγίαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διαίτης ἥτις εἶναι ἁπλῆ καὶ εὔκολος προτείνει ὅπως συστηθῇ τὸ βιβλίον ὡς χρήσιμον, εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ πρὸς ἀγοραν ὑπὸ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν».

Αἱ ἐφορίαι τῶν Γυμνασίων καὶ Δημοτικῶν Σχολείων, προμηθευόμεναι τὸ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος τοῦτο σύγγραμμα (Θεσσαλονίκης Μεγ. Ἀλεξάνδρου 94) θέλουν συντελέσει ὅπως διαδοθῇ εἰς πᾶσαν κοινότητα νέα ἰατρικὴ δίαιτα καὶ φυσικοθεραπεία συστηματικὴ ἥτις μέγιστα θὰ ὠφελήσῃ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ, τὸ ἔθνος μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Μεσολόγγιον 18-5-1950

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κύριε Συνάδελφε,

Καλοῦμεν ὑμᾶς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 17-6-50, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐν τῷ Ξενοκρατείῳ Δημοτικῷ Σχολείῳ πρὸς συζήτησιν τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Λογοδοσία Διοικητικῶν Συμβουλίων Συλλόγου καὶ Τ.Α.Π.Δ. (Ταμείου ἀλληλοβοηθείας πασχόντων δημ)λων).

2) Συζήτησις καὶ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ΚΒ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου.

3) Διάφοροι προτάσεις.

4) Ἐκλογὴ τακτικοῦ ἀντιπροσώπου διὰ τὴν ΚΒ' Γενικὴν Συνέλευσιν.

5) Ἀρχαιρεσίαι Συλλόγου.

6) Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1950—51.

7) Ἔγκρισις ἐξόδων ἀντιπροσώπου.

Μέλη ὑπηρετοῦντα ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν ὑπὸ ἄλλων, ἐφωδιασμένων μὲ σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ μὲ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς των ἐντὸς ἑνὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ σχολείου των. Ἐπὶ τοῦ φακέλλου θ' ἀναγράφηται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ψηφίζοντος καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ἡ ὑπογραφή του καὶ ἡ ἔνδειξις «Διὰ τὸν Σύλλογον».

Ἐντὸς τοῦ φακέλλου θὰ περικλείηται ἓν ψηφοδέλτιον, περιλαμβάνον πέντε (5) τακτικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, τρία (3) τακτικὰ μέλη τοῦ Ἐκπτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἕνα (1) ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ πέραν τῶν τριῶν ἀπόντων μελῶν.

Λόγῳ τῶν σοβαρῶν ζητημάτων τῶν ἀπασχολούντων τὸν Κλάδον μας παρακαλοῦμεν, ὅπως παρευρεθῆτε πάντες εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μας, μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ ἐξόδων λόγῳ τῶν ἀποστάσεων. Τοῦτ' αὐτὸ δέον νὰ πράξωσι καὶ οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Σύλλογον, ἐκπληροῦντες τὰς ὑποχρεώσεις των μέχρι 16-6-50.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
Βασίλ. Βερελῆς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παπαδάκην Δημ.—Καβάλαν. Αἱ μεταθέσεις θὰ πραγματοποιηθοῦν βάσει νέων αἰτήσεων.

Χατζηλαναούδην Εὐστ. — Λέσβον. Δὲν φέρεσθε ἐγγεγραμμένος εἰς τὰς κατασάσεις τοῦ Συλλόγου σας.

Γεράκη Ἄγγελ. Δὲν μᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ διεύθυνσις τοῦ συναδέλφου.

Β. Παπαθεοδώρου—Ἥλειαν. Τὰ δημοσιευθέντα ἀφοροῦν τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους συναδέλφους.

Ἀνώνυμον—Λέσβον. Ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας θὰ λάβετε τὰ κάτωθι ποσὰ περίπου Τ. Προνοίας 11.000.000. Σύνταξις 375 000 ἢ 400.000 ἐὰν ἔχετε διετίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν. Μέρισμα 120.000.

Μηδαρᾶ—Δ' Ἀθηνῶν. Δὲν περιλαμβάνεσθε εἰς τὰς καταστάσεις τοῦ συλλόγου σας.

ΕΝΒΑΣΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Δημ. σχολ. Μεθώνης 308.000, ὁ κ. Μασέλος Ι. (Κύθηρα) 44.000, ἡ κυρία Ἀλιβεριώτου (Ἄνδρος) 22.000, ἡ κυρία Βουτσινᾶ Μαρ. (Ἄνδρος) 22.000, ὁ κ. Κατσιρέας Π. (Πειραιεύς) 11.000.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:
Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος: ΘΕΟΔ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Τυπογραφείου:
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
Κατοικία: Ψαρῶν 47β

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΙ

Τό 'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον κατήρτισε τόν πίνακα τῶν διοριστέων 'Επιθεωρητῶν Δημ. Σχολείων ἐκ τῶν διαγωνισθέντων δημ)λων καί ὑπέβαλε τοῦτον εἰς τό 'Υπουργεῖον διά περαιτέρω ἐνέργειαν.

'Η σειρά τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων, γνωστή ἤδη εἰς πλείστους ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, θ' ἀνακοινωθῆ διά τοῦ τύπου εὐθύς ὡς ἐπιστρέψει ἐκ τῆς περιοδείας ὁ κ. 'Υπουργός, ὁ ὁποῖος καί θά διατάξη τήν ἐνέργειαν τῶνδεόντων πρός ἐκτέλεσιν τῶν διορισμῶν εἰς τάς ὑπαρχούσας κενάς θέσεις, τό σύνολον τῶν ὁποίων σχεδόν εἶναι εἰς Β. 'Ελλάδα.

Κατά τάς ὑπαρχούσας προβλέψεις, ὁ πίναξ τῶν διοριστέων, ὁ ὁποῖος ἰσχύει διά μίαν διετίαν, θά ἐξαντληθῆ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τεσσαράκοντα, καθ' ὅσον θά προκύψουν κεναί θέσεις ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως ἐπιθεωρητῶν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, τῆς διαιρέσεως ἐκπαιδ. περιφερειῶν καί τῆς ἱδρύσεως 'Επιθεωρήσεων 'Ιδιωτικῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

'Εν συνεχείᾳ ἐγγράφου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐξεδόθη εἰδική ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διά τῆς ὁποίας τοῦ λοιποῦ διά πᾶσαν μετάβασιν εἰς τήν ἀλλοδαπήν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν ἐπί εἰδικῇ ἀποστολῇ δι' ὑπηρεσίαν, ἐκπαίδευσιν ἢ θεραπείαν, ἀποστέλληται προηγουμένως πρότασις τοῦ ἁρμοδίου 'Υπουργοῦ εἰς τήν Γραμματείαν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἥτις μέσῳ ταύτης θά εἰσάγηται εἰς τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον πρός λῆψιν ἀποφάσεως.

Εἰς τάς ἐν λόγῳ προτάσεις θά ἐπισυνάπτηται ἀπαραιτήτως βεβαίωσις τῆς 'Υπηρεσίας 'Εντελλομένων 'Εξόδων ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ οἰκείου 'Υπουργείου ὑπογεγραμμένη παρά τοῦ Δ)ντοῦ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας εἰς ἣν θά βεβαιοῦται ὑπευθύνως ἡ ὕπαρξις ἢ μή τῆς ἀναγκαιούσης πιστώσεως ἢ ἐπακριβής ἐπιβάρυνσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποστολῆς, ἡ νομιμότης τῆς δαπάνης ὡς καί πᾶν ἕτερον κατά τήν κρίσιν τῶν στοιχείων σχετικόν μέ τήν περί ἧς τρόκειται ἐκάστοτε ἀποστολήν.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Μετά τήν παραίτησιν τοῦ κ. 'Ανδ. Πλατσάκη, κωλυομένου ὅπως ἀναχωρήσῃ ἐκ Χανίων, ἐκλήθη καί ἀνέλαβε τά καθήκοντά του ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως ὁ δεύτερος κατά σειράν ἀναπληρωματικός συνάδελφος 'Αθηνῶν κ. Βασ. Μοίρας.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

'Εγένοντο δεκταί αἱ παραιτήσεις ἀν κάτωθι συναδέλφων :

Παύλοβιτς Μαρ. Πειραιῶς. Σαχίδου Λεων. 'Αμυνταίου, 'Αρκουλή Ιαρ. Α' 'Αθηνῶν. 'Αστρίδου 'Ελπ., Ηλεξ)λεως. Μακρῆ Αἰμ. Α' Λαρίσης. Βασιλειάδου Εὐγ. Θεσ)νίκης. Ιαλλίρη Δημ. Λακεδαίμονος.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

'Ο Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ἐπεσκέφθη τόν κ. 'Υπουργόν τῆς Παιδείας τόν ὁποῖον παρεκάλεσεν, ὅπως ἐνεργήσῃ ταχέως ἵνα μή ἐπέλθῃ οὐδεμία μεταβολή ἐπί τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τόν κλάδον τῶν δημ)λων.

—Τόν ἴδιον παρεκάλεσεν ὅπως ἐντός τοῦ 'Ιουνίου ρυθμίσῃ νομοθετικῶς τό ζήτημα τῶν συμπληρωσάντων τό 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των δημ)λων.

—'Από τόν 'Αντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐζήτησεν ὅπως εἰς τά Νομαρχιακά Συμβούλια καί εἰς τήν περίπτωσιν ἐφαρμογῆς ἀποκεντρωτικῶν μέτρων μετέχῃ καί ἀντιπρόσωπος τοῦ κλάδου.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Πρός τούς Γενικούς 'Επιθεωρητάς Στοιχ. 'Εκπ)σεως καί 'Επιθεωρητάς Δημ. Σχολείων τοῦ Κράτους ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 94020 ἐ.ἔ. διαταγή τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας :

'Εκ διαβιβασθείσης ἡμῖν παρά τῆς Γενικῆς Δ)σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐκθέσεως ἐτησίας ἐπιθεωρήσεως διαχειρίσεως σχολικοῦ τινος Ταμείου δημοτικοῦ σχολείου παρετηρήσαμεν ὅτι μεταξύ τῶν πληρωμῶν διετέθησαν δραχμαί (20.000) διά γραφικήν ὕλην τοῦ γραφείου 'Επιθεωρητοῦ τινος δημ. Σχολείων καί δραχμαί (10.000) διά τήν πληρωμήν τοῦ τηλεφώνου τοῦ γραφείου τοῦ αὐτοῦ 'Επιθεωρητοῦ.

'Επειδή ἡ διάθεσις ἐκ τῶν πόρων τῶν σχολικῶν ταμείων χρηματικῶν ποσῶν διά τούς ἄνω ἀναγραφομένους σκοπούς δέν εἶναι νόμιμος ὡς ἀντικειμένη εἰς τήν περί σχολικῶν 'Εφορειῶν καί Σχολικῶν Ταμείων ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν δι' ἧς ρητῶς καθορίζονται ὁ σκοπός τῆς ἱδρύσεως τούτων, τά ἔργα αὐτῶν καί ἡ διάθεσις τῶν πόρων των (ἄρθρ. 2 καί 18 Ν. 5018|1931) καί πιθανότατα ἡ τοιαύτη ἐγγραφή καί διάθεσις ποσῶν ἐγένετο κατ' ἐντολήν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων, ὑπέρ τοῦ γραφείου τοῦ ὁποίου διετέθησαν τά προαναφερόμενα ποσά, ἐντελλόμεθα ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀποφεύγητε νά ἐπιβαρύνητε τά σχολικά ταμεῖα διά δαπανῶν ἀσχέτων πρός τόν σκοπόν καί τά ἔργα των κατά δέ τήν ὑποβολήν ὑμῶν πρός ἔγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν των νά διαγράφητε τάς τυχόν ἀναγραφομένας προβλέψεις πιστώσεων διά δαπάνας ξένας πρός τόν σκοπόν τούτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Η Διοίκησις τῆς 'Ομοσπονδίας πληροφορηθεῖσα, ὅτι συζητεῖται καί πάλιν ἡ κατάταξις τῶν Δημοδιδασκάλων, παρουσιάσθη εἰς ἁρμοδίους καί ἔκαμεν ἐντόνους παραστάσεις. Οἱ ἁρμόδιοι προέβησαν εἰς κατηγορηματικάς διαβεβαιώσεις, ὅτι δέν ἀμφισβητεῖται ἡ κατάταξις τῶν δημ)λων εἰς τήν Α' Κατηγορίαν.

Παρ' ὅλα αὐτά καλοῦμεν τούς συλλόγους, ὅπως ἐνισχύσουν τήν Διοίκησιν διά παντός μέσου, ὅπερ ἤθελον κρίνει σκόπιμον.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς 'Ομοσπονδίας ἀπεδέχθη αἰτήσεις ἐγγραφῆς τῶν Συλλόγων Λαρίσης καί Καλαμῶν καί ἐνέγραψε τούτους εἰς τήν δύναμιν τῆς 'Οργανώσεως.

ΑΙ ΚΕΝΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Κεναί θέσεις 'Επιθεωρητῶν Δημ. Σχολείων ὑπάρχουσι σήμερον εἰς τάς κάτωθι ἐκπαιδευτικάς περιφερείας :

Δ' 'Αθηνῶν, 'Αλμωπίας, 'Αμαλιάδος, 'Αμυνταίου, Βισαλτίας, Βοΐου, Γόρτυνος, Διδυμοτείχου, Α' Δράμας, 'Εορδαίας, Καλαμπάκας, Κιλκίς, Κονίτσης, Νεστορίου, Ξάνθης, Παιονίας, Πωγωνίου, Τρικκάλων, Φιλιατῶν, Κῶ, Μεραμβέλλου καί Μεσολογγίου κατόπιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Δεληγιώργη ὡς Γεν. 'Επιθεωρητοῦ, διά τόν ὁποῖον ἀναμένεται ἡ χορήγησις σχετικῆς πιστώσεως.

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τό ἁρμόδιον Τμῆμα τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας ἐπεράτωσε τόν ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποψηφίων διά τόν διαγωνισμόν τῆς Μετεκπαιδεύσεως. Τόν σχετικόν πίνακα τῶν προσκαλουμένων θά δημοσιεύσωμεν εἰς τό Δ. Β. μετά τήν τελικήν του ἐπεξεργασίαν.

Οἱ ὑποψήφιοι εἶναι περίπου διακόσιοι.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΚΠ)ΚΩΝ

Εἰς τά γραφεῖα τῶν 'Επιθεωρητῶν Μέσης καί Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως ἀπεστάλησαν ὑπό τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας (Κ.Ε.Μ.Σ.) ἀντίτυπα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου 'Εκπαιδευτικῶν τῆς 17—22|10-1949, ἑκαστον τῶν ὁποίων τιμᾶται 12.000 δρχ. Τό σύνολον τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ παρά τῶν 'Επιθεωρητῶν θά κατατεθῆ εἰς τήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος καί εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ «'Υπουργεῖον Παιδείας κατάθεσις καί διαχείρισις πόρων Μαθητικῶν Συσσιτίων».

ΑΝΕΛΑΒΕ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

'Ανέλαβε καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας ὁ κ. Εὐάγ. Παπανούτσος τέως Διευθυντής Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Κατά πληροφορίας τό 'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον πρόκειται νά προτείνῃ συντόμως τήν μετάθεσιν πάντων τῶν 'Επιθεωρητῶν, οἵτινες συνεπλήρωσαν πενταετίαν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Εἰς τήν Διοίκησιν τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας 'Ελλάδος ἀνεκοινώθη ὑπό τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῆς Παιδείας ὅτι εἰς τόν καταρτιζόμενον Προϋπολογισμόν ἀνεγράφη πίστωσις διά τόν διορισμόν δημοδιδασκάλων πρός πλήρωσιν ὅλων τῶν κενῶν θέσεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τήν ἐφημερίδα «'Εθν. Κῆρυξ» τῆς 25-5-50 δημοσιεύεται ὑπόμνημα τῶν κατοίκων Κατερίνης διαμαρτυρομένων διά τήν ἔλλειψιν σχολείων καί διδακτ. προσωπικοῦ. Διά 4.500 μαθητάς διατίθενται 33 μόνον δημ)λοι καί ἓξ διδακτήρια.

Εἰς τήν ἐφημερίδα «Τά Νέα» τῆς 26-5 50 δημοσιεύεται συγκινητική ἐπιστολή τοῦ τ. 'Επιθεωρητοῦ τῶν Δημ. σχολείων κ. Γ. Μπούρα, δι' ἧς γνωρίζει ὅτι καταθέτει εἰς τόν βωμόν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν ἐρειπίων καί τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ καί μέχρι πέρατος αὐτῶν τό δέκατον τῆς συντάξεώς του.

Αἱ ἐφημερίδες «Τό 'Εμπρός» τῆς 24-5-50 καί «Πρ. Φιλελεύθερος» εἰς σχόλια των συνηγοροῦν θερμότατα διά τό δίκαιον αἴτημα τῶν ὑπερηλίκων συναδέλφων περί ἀναγνωρίσεως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καί τῆς διατηρήσεως τῶν βαθμῶν των.

Εἰς τήν ἐφημερίδα «'Ακρόπολις» 24-5-5 δημοσιεύεται ἄρθρον ὑπό τόν τίτλον «'Ο Πειραιεύς χωρίς Σχολεῖα καί Διδακτικόν προσωπικόν». 'Ο ἀρθρογράφος ἀναλύων τήν διδακτηριακήν κατάστασιν τῆς γείτονος ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἐλλείψεις εἰς διδακτήρια εἶναι τρισμέγισται καί ὅτι τά σχολεῖα κατέστησαν ὅλα πληθωρικά εἰς ἀριθμόν μαθητῶν.

'Η ἐφημερίς «Βραδυνή» τῆς 23 5 50 εἰς σχόλιόν της ὑπό τόν τίτλον «Δίκαιον αἴτημα» συνηγορεῖ θερμῶς ὑπέρ τοῦ αἰτήματος τῶν κατά τήν περίοδον τῆς κατοχῆς ἀνακληθέντων εἰς τήν ἐνεργόν ὑπηρεσίαν δημ)λων.

'Η ἐφημερίς «'Εμπρός 30-5 50 εἰς σχόλιόν της ὑπό τόν τίτλον «Εἰς τήν Παιδείαν» ἐπικρίνει τήν τοποθέτησιν εἰς τό 'Υπουργεῖον Παιδείας τοῦ κ. Εὐ. Παπανούτσου.

'Η ἰδία ἐφημερίς εἰς σχόλιόν της ὑπό τόν τίτλον «Τά κενά» συνηγορεῖ ὑπέρ τῆς ἀποσπάσεως ὑπηρετούντων εἰς τόν στρατόν δημ)λων εἰς τάς κενάς θέσεις τῶν σχολείων, δεδομένου ὅτι δέν ὑπάρχει δυνατότης καλύψεως τῆς πληθύος τῶν κενῶν διά πιστώσεων ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

'Η ἐφημερίς «Τό Βῆμα» τῆς 30-5-50 συνηγορεῖ διά τήν τοποθέτησιν εἰς τό 'Υπουργεῖον Παιδείας τοῦ κ. Εὐ. Παπανούτσου, ἀποδίδουσα τάς ἐναντίον τούτου ἐπικρίσεις εἰς κομματικά ἐλατήρια.

Εἰς τήν αὐτήν ἐφημερίδα φιλοξενεῖται ἐπιστολή τοῦ τ. 'Επιθεωρητοῦ Δημ. σχολείων 'Ηλείας κ. Β. Παπαγεωργίου, δι' ἧς οὗτος ὑποδεικνύει τήν ἀνάγκην ταχίστης ἀποτοξινώσεως τῆς πρατικῆς μηχανῆς.

Εἰς τήν ἐφημερίδα 'Ελληνικά Χρονικά» τῆς 30 5 50 καί ὑπό τόν τίτλον «'Εναν καλύτερον κόσμον γιά τούς νέους της 'Επαρχίας» δημοσιεύεται ἐξαιρετικοῦ περιεχομένου ἄρθρον. Διά τούτου ἐφιστᾶται ἡ προσοχή τοῦ Κράτους πρός τήν νεολαίαν τοῦ χωριοῦ. Παράλληλα μέ τήν προσπάθειαν εἰς τόν τεχνικόν καί οἰκονομικόν τομέα, θά πρέπει νά ἀρχίσῃ τοιαύτη ἀπό τόν κόσμον τῶν νέων. 'Απ' τό σχολεῖον.

'Η ἐφημερίς «'Ελευθερία» τῆς 30-5 50 κατακρίνουσα τήν πολιτείαν τοῦ τ. 'Υπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπαδήμου μέμφεται τήν ἄποψιν ὅτι ἀποτελεῖ ἐθνικόν καθῆκον ὁ σεβασμός τῶν ποικίλων αὐθαιρεσιῶν τούτου.